Ч. 85 (14.628). Львів, неділя 18. квітня 1937 Oplata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
" Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 "
Піврічно . . . . . 30.00 "
Річно . . . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Колеґіяльна управа в Г.П.У.

Як подають з Москви, Сталін віддав провід ГПУ колеґії зложеній з маршала Єгорова, прокуратора Вишинського та комісара Єжова (що дотепер кермував тією установою самостійно).

„Берлінер Таґеблят" інформує, що центральний виконавчий комітет зліквідував військові частини ГПУ. Зате утворено корпус жандармерії, що підлягатиме ґенеральному штабові і повнитиме в червоній армії функції політичної поліції.

АМЕРИКА НЕ ДОЗВОЛЯЄ ПОСТАЧАТИ МАТЕРІЯЛИ НА РОЗБУДОВУ СОВІТСЬКОЇ ФЛЬОТИ.

Райтер повідомляє: СССР звернувся до двох американських фірм, щоби доставили йому матеріялів на будову нового панцирника, що буде мати 16-цалеві гармати. Американський уряд не дозволив на те, додаючи, що не дав би дозволу і тоді, коли би йшло не про СССР, лише про іншу державу.

На еспанських фронтах нічого нового.

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОМУНІКАТ.

Національна радіостанція подає, що на мадридському фронті зовсім спокійно. Команда оборони Мадриду признає, що невдачі в університетському місті погіршили положення червоних у Каза дель Кампо. Між Мадридом і Ґвадаляхарою національні літаки заатакували червоних, які зосереджувалися. На відтинку Авілі національні війська заняли Наваль дель Маркес.

КОМУНІКАТ ЧЕРВОНИХ

Рада оборони Мадриду повідомляє, що на фронті Теруелю червоні заняли села Відієдо, Лідон і Архенте, загрожуючи національні становища в Селядас. В тій операції брали участь летунські ескадри; дійшло до битви у повітрі, в якій зістрілено один національний літак.

Закладайте кружки і Філії „Відродження"!

Хто буде посередничити між Бурґосом і Валенсією:

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛЬТ

Як подає „Пті Парізієн", у Злучених Державах ходить чутка, що Франція й Англія запропонували Рузвельтові посередництво в еспанській громадянській війні.

Американські політичні кола сумніваються, щоби Рузвельт мішався до европейської справи, в якій Злучені Держави не є безпосередньо заінтересовані.

ЧИ БАНКИР МАРЧ?

Кореспондент „Матену" з Льондону повідомляє, що там буцімто йдуть переговори над посередництвом між обома еспанськими урядами. Переговори веде відомий еспанський банкир Хуан Марч, що у початках громадянської війни посередничив між ген. Франком і прихильними йому фінансістами. Недавно він — як кажуть — стрінувся в Римі з представниками еспанських національних кол.

Згода в комітеті неінтервенції.

Останнє засідання підкомітету неінтервенції пройшло незвичайно гармонійно. Добачують у тому дипльоматичний натиск Анґлії та Франції на СССР, Німеччину й Італію.

Совітський амбасадор Майський перестав налягати на те, щоби комітет вислав до Еспанії слідчу комісію, яка мала би ствердити, що Італія нарушила договір неінтервенції. Москва готова приступити до переговорів про евакуацію совітських добровольців з Еспанії.

Амб. Ґранді заявив, що й Італія готова зараз почати переговори на ту тему. Зрештою римський уряд пропонує, щоби з Еспанії забрати крім добровольців також „особи, що можуть причинитися до загострення конфлікту"; йде про комуністичних аґітаторів.

Присилайте передплату!

Хто сіє вітер...

Львів, 17. квітня 1937.

Недобрі звістки приходять з краю. В одних селах творяться „мадридські фронти", при чому гурра-патріоти воюють з усіми, хто не хоче признати їхньої диктатури, в інших справжні таки комунарі є провокуючою стороною, в інших знову люди, які зовуть себе націоналістами, признаючи тільки собі взаємно ріжний відсоток націоналізму, — зводять взаємні порахунки. А все при помочі пястука і бука. Наче би перед українською дійсністю не стояли ніякі інші проблеми і наче би про ніщо інше не треба турбуватися, як тільки про захоплювання „монопольних впливів" у читальні чи рідношкільному кружку, у селі й повіті. Неначе би „105-відсоткові" і „95-відсоткові", і радикали і ундівці і т. зв. безпартійні католики не стояли у кожному галицькому селі й містечку віч-у-віч **тих самих** практичних питань, що рішають про бути-не-бути **українства**: українських впливів у самоуправі, українського культ. й господар. розвитку, боротьба за ідейний зміст праці. В тому й річ, що здебільша ті гомеричні бої (читай: жалюгідні бійки) діються там, де про працю взагалі менше мови, ніж про доктрини. Та й про доктрини люди мають дуже кумедні поняття. І про який екслюзивізм може бути поважно мова, коли хтось хоче практично вести на селі боротьбу проти безграмотности, пиянства, неробства, громадянської байдужности, визиску місцевим чужонаціональним крамарем?

Але в даному випадку не хочемо заглиблюватись у міркування, що тісно вяжуться з найповажнішою і найскладнішою сучасною українською проблемою, знаною вже під назвою проблеми нац. консолідації. Пишемо ці рядки просто під враженням кількох звісток, що їх принесла редакційна почта від наших краєвих дописувачів та інші українські ґазети. Сокальщина, Равщина, Рогатинщина. Але перед веде Сокальщина: той повіт, в якому чи не найсильніші впливи „105-" і „95%-их", які зрештою — в свою чергу — теж діляться на ріжні групи й відтинки, між якими є і т. зв. ФНЄ. А ось у тій Сокальщині за розмірно короткий час кількох тижнів-місяців було щось десять нападів на тамошніх членів ФНЄ. „Батьківщина" впевняє, що це жертви „бандитів, які підшиваються під „українських націоналістів-революціонерів" та бє у дзвін тривоги, представляючи справу у найчорніших красках немов українська нація докотилась уже на сам край пропасти, звідки може вирятувати її (очевидно!) тільки й виключно — ФНЄ.

І тут доходимо до другої сторінки медалі. Перша аж надто ясна: ніодна культурна людина, без огляду на політичне та віроісповідне піднебіння, не може погодитися на методу боротьби — пястуком і буком. Пястук і бук у громадянському житті — це прояв і морального здичіння і політичної глупоти. Пястук і бук не може бути виправданий „суспільною справедливістю", бо тоді треба би привернути право громадянства установі самосудів та перечеркнути всі теорії, що ними оперує соціольогія, а коли підходити до метод пястука й бука з погляду доцільности, то чейже викликують вони тільки реакцію у формі

таких самісіньких пестуків і буків. Мабуть щодо цієї сторінки медалі нема ніяких ріжниць думок, з винятком хіба думок тих, які самі до вартости своїх думок не прикладають ніякого значіння, бо дають перед ними першенство — букові.

Але друга сторона медалі тієї історії мабуть декому неясна. Ніщо у світі не діється без причини. І сокальські, равські, чи рогатинські „герої нашого часу" не зродилися з пустки. Булоб теж найбільшою несправедливістю, колиб уважати їх дітьми або нащадками підпілля, дітьми природних, хоч провідниками непередбачених, супровідних явищ підпільної організації. Ні: те, що сьогодні діється у Сокальщині, Равщині, Рогатинщині — це **плоди безприкладної і безграничної демагогії,** без огляду на те, хто цю демагогію і проти кого ширив, хто демагогією як найвигіднішою зброєю воював. Тягатися у хвості настроїв, підлещуватися вулиці, жирувати на рідній скандалістиці, обкидувати політичних противників (чи, бувало і таке — однопартійних діячів!) найпоганішими закидами, громити всіх і вся та тільки себе одного вивищувати, — — ось що витворює атмосферу безвідповідальности, морального розхитання, хаосу та озлоблення, атмосферу, в якій кожний молодець виростає у своїх очах на повноправного суддю.

І тут треба спитати панів із ФНЄ: хто може похвалитися чи не найбільшими заслугами при витворюванні тієї жахливої атмосфери? Чиє назвище само собою, немов автоматично, насувається, коли читати палкі виводи про галицьких „отаманчиків" та „отаманію"?! І що по нинішній день робить ФНЄ, коли буквально кожна стаття в „У. Вістях" чи „Батьківщині", хоч би на теми „Слон і Україна", мусить кінчатися рефреном: єдиним спасителем нації є ФНЄ, єдиним ліком на всі лиха всього світу є — вписатися до ФНЄ?! А вся ота фанфаронада з титулами, жестами, присягами і т. д., чи це не є дальше ширення політичного примітивізму й суспільної деморалізації? Чи еготизм та ексклюзивізм ФНЄ не є запереченням засад лібералізму й толеранції у громадсько-політичному житті?!

Безперечно ФНЄ та його відповідальні творці з часів, коли ФНЄ ще не існував, не є єдиними винуватцями. Але вони безперечно находяться у їх першому ряді. Належать до тих сівачів вітру, що викликали нинішню бурю. Тільки та буря бє не тільки по них. Бє по всьому національному життю. **І всі ми мусимо цій бурі противитись.** Тільки кожний мусить знати своє місце і по мірі „заслуг" своїх — бути скромним.

——o——

Мала Антанта й Італія.

(Від нашого кореспондента).

Рим, 12. квітня 1937.

Недавно гостював у Білгороді президент чехословацької республики Бенеш, якого Югославія приймала з усіма почестями, як належиться голові держави заприязненої і заступникові братнього славянського народу.

Та ця візита доктора Бенеша в столиці Югославії не була лише виразом міжнародньої чемности, як це буває звичайно між державами, що живуть у приязни і звязані союзом. Вона мала, головно тепер, величезне політичне значіння.

Річ знана, що президент Бенеш є одним з головних творців Малої Антанти, яку він ще підчас свого урядування як міністр закордонних справ Чехословаччини провадив з питомим йому хистом великого дипльомата. Природно, що саме його вислали до Білгороду із завданням ратувати свою дитину, Малу Антанту, якою потрясли останні міжнародні події, головно італійсько-югославянський договір.

Коли Італія та Югославія підписала договір, французька преса, від лівої аж до правої, заговорила про крізу в Малій Антанті. Та щоби оцінити відповідно цілу вагу причин і розвою цієї крізи, преса очікувала рішення із засідання постійної ради Малої Антанти, яке відбулося майже негайно після візити міністра закордонних справ Італії в Білгороді при участи міністрів закордонних справ Румунії і Чехословаччини.

Та, так само як білгородська конференція Малої Антанти закінчився успіхом погляд Стоядиновича, Париж, який також дуже заінтересований у Малій Антанті, поставив всі свої надії на Бенеша, який дійсно розвинув підчас свого побуту в Білгороді ввесь свій хист державного мужа, щоб переконати регента, князя Павла і президента міністрів Стоядиновича, що Югославії лише по дорозі з Малою Антантою, з Францією і Лігою Націй недопустити до ослаблення цієї політичної групи. І під цим оглядом треба його вважати не лише як найбільше авторитетного заступника чехословацької, але також і французької політики.

Та красномовність доктора Бенеша не мала того успіху, якого він собі сам бажав і надії, які Париж покладав на його особисту інтервенцію не сповнилися. Стояднович оборонив свою політику і Бенешові не залишилося нічого іншого, як склонити голову перед мотивами, які йому виложив президент міністрів Югославії. Як найбільшу концесію Бенеш одержав приречення, що на найближчому засіданні постійної ради Малої Антанти, Стоядинович представить проєкт нового договору між членами цього союзу.

Важко нині передбачити, як буде виглядати цей новий проєкт, та одно можна з певністю сказати, що цей союз не буде мати вістра зверненого проти Італії, навпаки буде мусіти числитися з новою ситуацією створеною на Адрійському морі.

Не диво, що італійська преса твердить, що коли Мала Антанта хоче і надалі задержати свої життєві функції, то буде мусіти вибрати нову дорогу, застосувати нові ідеї, відкинути деякі мертві тягарі та шукати звязків з іншими державами: одним словом буде мусіти пристосовитися до свого дійсного нового міжнароднього становища. Та не лише італійська преса є такої думки. Самі французи признають, що політика Блюма потерпіла в Білгороді невдачу, а колишній французький премієр Тардіє вважає договір між Італією та Югославією завершенням середземної політики Мусолінія, якої дорога йшла через Відень, Будапешт, Букарешт, Софію та Анкару.

Також англійська преса зазначує сприт італійської дипльоматії, якій вдалося покласти край напруженому станові, що від десяти літ тривав між Італією і Югославією.

Як я вже згадував в моїй попередній статті про нову орієнтацію в балканському союзі, до якого також Югославія належить, цю перевірку політичних позицій можна було передбачити. Нині, коли зросла повага Білгороду, про що свідчить вже заповіджена візита турецьких державних мужів в Югославії і в деяких колах передбачена візита угорського міністра закордонних справ, ба навіть і австрійського канцлера, можна припустити, що голос Стоядиновича буде рішальний серед Малої Антанти.

Чи вона житиме чи загине, це залежатиме від того, чи чехи дадуться повести цією новою дорогою, а в дальшій мірі від політичної гри між обома осями: Рим—Берлін та Париж—Москва

Н. С. С.

Нехай наша молодь пише листи!

Новим засобом виховання стає нині листування шкільної молоді з чужиною. Завдяки цьому роблять молоді люди знайомости, мають виміну гадок, виправляють свій світогляд, побільшають своє знання та досвід.

Возьмімо такий приклад: Бережанська ґімназійна молодь листується з німецькою. Лист, написаний в Дуїсбурґу, Нірнберґу, Гейльброну, Гамбурґу чи Берліна більше переконує молодь, ніж найдовші та найкращі змістом і формою лекції. Те, що учень довідався з листу, залишається довго в памяті живе і незатерте, при цьому користає молодь німецька, бо довідується про такі речі, про які в школі ніколи не чула. І так наша молодь довідується, що кожна або майже кожна німецька дитина листується що місяця з Францією, Анґлією, Америкою, Швецією та іншими державами, кожна пересічно з пятьома або й більше чужоземними одиницями або групами. З листів довідуємося, як виглядає життя німецької молоді: кляси мають там від 12 до 25 учнів, (мені було аж соромно читати відповідь учнів нашої четвертої кляси, що та найвища кляса, що має учнів приготовити до ліцеальних студій, числить у нас аж 53 учнів!); коедукації там нема, бо хлопців треба виховати на мужніх громадян, дівчатам треба дати повне жіноче виховання, а цього в одній і спільній школі осягнути не можна; учителями є головно мужчини, а лише у виняткових і конечних випадках жінки, бо, мовляв, жіноча льоґіка та жіночий спосіб думання дуже часто для справи виховання шкідливі; кожна німецька школа має свій сільський шкільний захист; там є приміщення для 30 гостей, окрема саля до науки, окремий рефектар, кухня, тощо; кожна кляса відбуває свою науку по черзі тиждень на свіжім повітрі; таких тур припаде на кожну клясу кілька в році; наша молодь довідується про спосіб індивідуального та збірного життя своїх ровесників у Німеччині. Замість давньої девятої кляси мусять хлопці відбувати рік практичної і спортово-військової підготови, а дівчата мають рік господарської практики, і щойно тоді можна їх приняти до високих шкіл.

Як виглядає листування з чужинцями? Воно має дві форми: групове та індивідуальне. Групою пишуть листи: кляса, чи гурток, і спільно вони покривають кошти кореспонденції. Практично є також висилати листи в одну місцевість з ріжних кляс і від більше осіб у спільнім листі. Індивідуальна кореспонденція є вже вислідом збірних листів; молодь сама добирає собі товаришів і теми, які їй найбільше до вподоби, вона сама покриває вже кошти листа. Учитель повинен лише вміло почати таке листування.

Як зорґанізувати його?

В Німеччині існує окрема урядова установа, що займається справою листів учнів, висланих на чужину: Deutschausländischer Schülerbriefwechsel im Deutschen Akademischen Austauschdienst E. V. Berlin NW 40. Kronprinzenufer 13. — Dr. Petersen

Через посередництво провідника тої централі д-ра Петерзена можна навязати контакт з поодинокими школами. Хто з учителів хотів би це зробити, нехай пише на подану адресу, при тім може покликатися на мене і на це моє звідомлення. До листу нехай рівночасно долучить спис з докладними адресами кляс та осіб, що хотять кореспондувати; індивідуальні кореспонденти можуть подавати свої приватні домашні адреси. Німецька централя спрямує листи у відповідне місто.

Подібну кореспонденцію молоді варто би зорганізувати до інших народів та держав. Наша молодь повинна би передусім писати листи у межах своєї держави, щоб пізнати себе взаємно. Отже кожна школа повинна завести в себе листування збірне та поодиноке з усіми частинами та осередками культури в державі, отже такими містами, як Львів, Краків, Варшава, Познань, Ґдиня, де скрізь живе багато земляків.

Наша молодь повинна би теж листуватися з польською молоддю, щоб знайомитися з чужим середовищем і чужими поглядами, як теж знайомити тих, що нічого не знають про нашу культуру та наші звичаї.

Міжнародня виміна листів повинна простягатися на всі сусідні краї, народи та держави, а відтак всі важні осередки сучасної культури, у ріжних частинах світу. Само собою розуміється, що всяка тенденція та всяка агітація, получена зі злободенними справами, силою міжнародного права у таких листах виключена і найшла би на чужині та у краю різкий осуд. Листуванням повинні би в нас занятися учителі чужих мов, історики, географи, природники та опікуни збірних і загальних організацій молоді, а взяти в ній участь могли би також наші спортові, змагові та культурно-мистецькі організації, яким нераз дуже придалось би переорганізувати свою працю на європейський лад.

На кінець одна заввага: погана атмосфера витворила в нас чимало провокаторів і шкідників у кожній чесній справі, отже треба дуже пильно стежити, щоб до листів не дісталися темні характери, які моглиб усю справу спрямувати на небажаний шлях. Школа та опікун мусять знати про все, що до школи та її вихованців приходить і що від них виходить у світ.

Д-р Василь Левицький.

—o—

У ЦАРСТВІ СТАЛІНА.

ПРИМІТИВНЕ БЕЗБОЖНИЦТВО.

(КАП) Совітські безбожники, зясовують собі, що їхні зусилля вінчаються що раз то меншими успіхами, звертають увагу на те, що необхідно піднести рівень протирелігійної пропаганди, модернізуючи її. Оклепаний „науковий" матеріял, яким послуговується протирелігійна пропаганда, не витримує вже критики. Як стверджує Фіделєєв у книжці „Проти змеханізування у протирелігійній пропаганді", молода совітська інтелігенція, що працює науково, відвертається від банальних, перестарілих шабльонів Марксового діялектичного матеріялізму.

„ВИЗВОЛЕНА" ЖІНКА

Як виглядає життя жінки в умовинах совітських злиднів, бачимо з листа одної громадянки міста Усманя (Вороніжчина), що його надрукувала „Правда". Для неї машина до прання це недосяжний ідеал, газ і електрика — утопія майбутнього. Балія, горшки та спільна кухня абсорбують ціле життя совітської жінки, не лишають їй часу на виховання дітей.

—o—

Перед змінами у бельґійському уряді?

Дотепер не вирішено, хто буде наслідником міністра справедливости Бовеса; наради уряду в цій справі не дали ніякого висліду. Найбільші труднощі насуває опозиція лібералів проти амнестії для флямандських активістів, що їх засудили підчас великої війни за державну зраду. Говорять, що треба рахуватися з дальшими змінами в уряді: теку справедливости дістав би католик, зате до уряду увійшов би інший ліберал. Лібераля мабуть на те не погодяться, бо вони хотять затримати теку справедливости.

ВАН ЗЕЛЯНД ВИБИРАЄТЬСЯ ДО АМЕРИКИ?

Брюссельський кореспондент паризького часопису „Ле Тан" повідомляє, що бельґійський премієр Ван Зелянд виїде на запрошення президента Рузвельта з офіційною візитою до Америки 20. червня ц. р. Ця візита дасть нагоду Ван Зеляндові відбути наради з Рузвельтом про господарську відбудову світа.

В АРГЕНТИНІ УБИЛИ НІМЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА.

До Берліна дійшла вістка про таємниче вбивство члена націонал-соціялістичної партії Йосифа Рідля в Аргентині. Рідль мав 40 літ і був провідником партійної організації у Вілля Балястер в Аргентині. В неділю, коли Рідль вертався домів, напали на нього два мужчини, які його вбили.

Німецька преса припускає, що вбивників треба шукати в жидівсько-комуністичних колах.

—o—

По широкому світі.

139 американських кораблів відплило до Гавайських островів, де відбудуться маневри. Інші морські маневри відбудуться на Алясці.

На Филипинських островах вибухло повстання тубильців з джунглі, що опанували столицю провінції Ляна-Дансалян.

1.000 голяндських робітників у амстердамських верфах застрайкувало, домагаючися підвишки платень.

Польський міністр Роман був на авдієнції у бельгійського короля та переговорював з премієром та міністрами: закордонних справ і господарки.

Аргентинські партії порозуміються, щоби видвигнути кандидатуру міністра скарбу Роберта Ортіза на президента.

У Румунії відбулися вибори до букарештенської міської ради. Ліберали дістали 32 мандати, національно-селянська партія 4

КАРТИНА З ЖИТТЯ ФРАНЦІЇ.

50-ліття священства кардинала Жана Вердіє.

(ВІД ВЛАСНОГО КОРЕСПОНДЕНТА.)

Париж, 11. квітня

Величава париська катедра Нотр Дам сяяла нині вранці тисячами світел. На піднесеному престолі, біля вівтаря, заняв місце папський нунцій, а по двох боках крилоса засіли кардинали, архиєпископи, єпископи та духовенство Франції. Сотки черців і черниць. Тисячі публики, сила ґенераліції, між нею відомі полководці зі світової і кольоніяльних воєн Франції: генерали Веґан, Ґуро, Кастельно. Президента республики заступає його жінка, пані Лебрен. Хор, орхестра й органи супроводжають торжествене богослуження, яке править париський архиєпископ кардинал-ювилят Вердіє в окруженні капітули.

Велитенський диван покриває долівку катедри із витесненим рисунком Богородиці та написом „Боже, хорони Францію!“

Непорушна юрба вірних слідкує очима за тією пишною живою картиною фіолетів, пурпури, золота і срібла біля вівтаря.

Релігійний церемоніял переривають щоразго нові вистріли з апаратів кінематографічних та пресових знимок, а кардинала, що целебрує, фотографують повні дві години кількасот разів.

Кардинал Вердіє є одною з найпопулярніших і найбільше люблених осіб Парижа. За кілька років свого володіння на парискому владичому престолі (раньше був він професором духовної семинарії) кардинал Вердіє побудував сто нових костелів. Під його проводом зросли та набрали сили католицькі робітничі синдикати. Він є теж великим протектором католицького руху між французькою молодю.

Католицький рух у Франції дуже живий та сильний і французькі католики представляють собою велитенську суспільну французьку силу. А в заморській Франції праця і самопосвята французьких черців та черниць є передовим чинником у поширенні престіжу і влади європейської метрополії. „Де навіть вояк боїться ступити ногою, там відважно йде чернець, несучи в імені Христа теж і велич нашої батьківщини в найдальші й недоступні землі нашої імперії“ — скільки то вже разів признавали це в парляменті міністри і посли!

Автім про те, яке значіння мають католики у Франції, найкраще вказують ці всі заклики французьких комуністів до католиків-французів.

Французькі католицькі університети і високі школи мають світову славу. Париські публичні бібліотеки „чорніють“ від темної ноші читаючого і студіюючого французького духовенства. А про те, який вплив мають священики у французьких селах, і як з ними мусять рахуватися місцеві війти — навіть ті з соціялістичної чи хочби й комуністичної партії — всі знають у Франції.

Але вернімось у катедру Нотр Дам. Відправа вже кінчиться. Священики роздають кожному присутньому на богослуженні образок Богородиці, де на відворотній сторінці є відручне літографоване письмо кардинала: „Я благословлю і дякую всім тим, що були ласкаві молитися за мене — Жан кардинал Вердіє — архиєпископ Парижа“ і дати ювилею 1887—1937.

Перед катедрою католицькі організації прощають відїзджаючого нунція окликами: Нехай живе папа! „Вів лє пап!“ — та окружують авто кардинала Вердіє, який щераз благословить юрбу, що підносить оклики: „Нехай живе кардинал!“ — „Вів лє кардіналь!“ **Юрій Студинський.**

Прометей потрясає кайданами.

10-ий РІК ПРАЦІ ПРОМЕТЕЙСЬКИХ НАРОДІВ.

Прометей, прикований кайданами на підхмарній скелі Кавказу — це символ боротьби за справедливу перемогу. „Прометей“, істнююча від 1928 р. у Варшаві Ліга поневолених Москвою народів, це організація, якої головною метою є: зблизити на культурному й товариському тлі еміґрантів з України, Азербейджану, Дону, Грузії, Ідель-Уралу, Криму, Кубані, Північного Кавказу й Туркестану та організувати їх для постійної і неминучої боротьби з большевизмом.

Нзагал ми мало знаємо про діяльність тої організації, читаючи лише час до часу пресові комунікати-протести „Прометея“ проти большевицько-московської політики у поневолених батьківщинах прометейців.

Тому, користаючи з нагоди, що саме в минулих днях відбулись у Варшаві річні збори „Прометея“, придивімся дещо уважніше його важливій діяльности.

„Прометей“ істнує від 1928 р. За неповних десять років своєї діяльности потрапив він обєднати всіх чолових представників репрезентованих собою народів, гуртуючи всі еміґраційні

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

5

Американська Україна

У СВІТЛІ „ПРОПАМЯТНОЇ КНИГИ“

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

Оснування й мета.

Наслідком постійного освідомлення української іміґрації творяться зачатки великої організації, що мала в 1936 р. 4½ міліона долярів власного майна. А створило її кількох ідейних людей; не для себе, а для визискуваного, нараженого на найгірші випадки українського робітництва.

Закарпатські українці прийшли вчасніше до Злуч. Держав, ніж галицькі. Вони були під безмежним впливом своїх мадяронських, чи (у „кращому“ випадку) москвофільських священиків. У 1892 р. створили ті священики „Соединеніє греко-католическихъ русскихъ братствъ“. До цієї організації приступили деякі з істнуючих уже церковних брацтв (допомогових) галицьких українців. До управи того „Соединенія“ належали й деякі галицькі священики. На зібранні того „Соединенія“, що відбувалося 1893 р. у Скрентоні, Па, виказував член контрольної комісії, о. Іван Констанкевич, злу господарку управи робітничим майном. На це сказав о. Констанкевичеві мадяронський священик, що він (К.) „ґрінор“ (зелений, себто свіжий іміґрант) і не розуміє, як в Америці ведуться діла. На це відповів йому о. Констанкевич:

— Гляньте, отче, крізь вікно. Там, як бачите, стоїть при дорозі стовп. Він певно довше в Америці, як ви, а що він знає?...[1])

Галичани — на щастя — швидко зорієнтувалися, що їм з мадяронами не по дорозі і постановили заснувати свою власну організацію.

При основинах було й кількох священиків москвофілів. Вони то обстоювали, щоб у слові „руский“ писати два „с“, нібн на те, щоб лекше було приєднувати закарпатців. Але о. Грушка, друкуючи статут, викинув одно „с“ (стор. 196). Та одинаково незабаром треба було рішуче розійтися з москвофілами. На зібранні Союзу в 1902 р. збиралися москвофіли перенятн Союз у свої руки. Зорґанізувалися для цього і спровадили собі на салю В. Гладика, редактора москвофільської „Правди“. Який був настрій москвофілів, може засвідчити така вітальна телеграма:

„Радьте на добро русского народа, но не попов радикалов,що отреклись віри отцов своїх і народности, і їх дурной Украйни“.

Москвофіли добивалися, щоб Союз мав в англійській мові окреслення Russian (московський) та щоб часопис писати етимольоґією. Але на тій нараді викинули з салі Гладика, відкинули слово Russian і постановили завести фонетику. Так зачався чисто народницький, мало того: національний, український характер Союзу.[2]) Загалом — поза чисто національне означення Союзу — не дали собі члени накинути ніяких додатків, а спроба завести в назві додаток „греко-католицький“ розколола Союз; частина відділилася і створила теперішній Український Союз, а трохи пізніше створилася нова організація: Союз Руських Греко-Кат. Церковних Брацтв „Християнська Любов“, що перетворилася на теперішнє „Провидіння“.

Так нечисленні — як їх називали — попики радикали, що основували У. Нар. Союз, мали на меті в першій мірі охорону інтересів працюючого українського іміґранта, якого треба було просвітити й навчити. В У. Н. Союзі мав український іміґрант навчитись, як поліпшити свої матеріяльні обставини, як боротися за свої права робітника, мав пізнати вагу, силу та значіння організовности, а попри те, забезпечити себе також проти всяких нещасливих випадків, каліцтва, недуги, смерти.[3])

Основною ціллю У. Н. Союзу не була (як це виходило би з самої його суті) матеріяльна сторінка, але ідейна, чуттева. „...Занадто велике підкреслювання фінансових завдань Союзу; занадто холодне розчислення його зисків чи матеріяльних користей його членів; занадто велике відмежування його від політики (розуміючи під політикою національну чуттеву напругу); вкінці занадто різке відмежування його від старого краю, цього найголовнішого джерела, відки еміґрація все черпала й черпатиме національні почуття і моральні соки — не принеслоб Союзові користи“. А дальше: „Та національний сентимент, почуття кровної спільноти, особиста дружба, що довгі роки тисячі наших еміґрантів до Союзу вязала, це такі цінности, з якими чужі інституції конкурувати не всилі.“[4])

Такої широкої програми, такої діяльности, чисто ідейно-морального характеру, як це визначив собі У. Н. Союз, не має напевно ніяка асекураційна компанія на світі. Тому не буде ніякого дива, що говорити про У. Н. Союз — це те саме, що говорити про українську іміграграцію загалом, про цілий її розвиток від кострубатого страшакового індивіда до інтелігентного, свідомого своєї національної та людської вартости американсько-українського громадянина.

Коли кажемо, що Просвіта є матірю всіх українських товариств у краю, то з тим більшим правом можна сказати, що У. Н. Союз є батьком усіх українських товариств в Америці.

(Далі буде).

---

[1]) Д-р Лука Мишуга: „Український [illegible] Союз“, стор. 195.

[2]) Д-р Л. Мишуга: „У. Н. С.“, стор. 201

[3]) Дмитро Галичин: „Запомогові організації в давнину і тепер“, стор. 188.

[4]) Евген Ляхович: „Моральний вклад У. Н. Союзу“.

національні середовища біля своїх визвольних прапорів.

Завдяки частим дискусійним зборам, зїздам та відчитам з ідеями „Прометея" познайомилось і багато чужинців.

Наслідки тої праці видно вже сьогодні в італійській, австрійській, німецькій, скандинавській та деякій частині польської преси, що присвячують багато місця справі майбутньої війни з комунізмом та московським імперіялізмом. Зокрема Україні, як провідній нації серед прометейських народів, присвячують велику ролю.

В десятому році праці треба бажати цій організації, щоб кінець докади своєї діяльности святкували її члени вже у вільних батьківщинах. (КТВ.)

Під увагу тим, що улаштовують мистецькі конкурси.

У нас часто якесь товариство, фірма, чи установа оголошує конкурс на ріжного роду мистецькі проекти. Звичайно буває так, що визначається якусь невеличку суму грошей, нераз смішно малу, і до такого й такого часу взивається мистців надсилати свої проекти. Добрі проекти звичайно не приходять і конкурс продовжується... з тим самим успіхом. Все це через те, що справа в нас поставлена зовсім примітивно, з обопільною шкодою для замовців і мистців. Дійшло до того, що в конкурсах останніх літ не бере участи ніодин поважний мистець!

Яка в цьому причина? Справа в тому, що кожна фірма може безпосередньо звернутися до відомого мистця і замовити собі за відповідну винагороду потрібну річ, з тим, що даний мистець своїм підписом відповідає за мистецьку вартість зробленої речі (якщо це, розуміється, відомий і авторитетний мистець). Коли-ж фірма улаштовує конкурс, значить, що вона хоче мати досконалий вибір з більшої скільксти високовартісних речей добрих мистців. Але приладно оголошений конкурс із дрібонькими нагородами — відпихає кожного мистця, що себе шанує, бо йому просто не виплачується працювати на конкурсове ризико 2—4 тижні. Одночасно мистець добре знає, що по невдатному конкурсі фірма все одно зробить позаконкурсове замовлення, хіба, що видасть маломистецьку річ і тим самим недоцільну річ. Якщо фірма згори не годиться визначити нагороди бодай 2—3 рази більшої від звичайної ціни праці, то шкода конкурс оголошувати. А тимчасом у нас бувають поважні й багаті установи, які оголошують нагороди за більші проекти, що вимагають інколи й тижні праці, по сто чи трохи більше золотих! Та тут іще не кінець справи: мистець не знає ніколи, хто буде рішати про його працю, бо зправила ніхто не подає складу жюрі, — річ, тільки у нас можлива! Не диво, що всі конкурси засуджені в нас згори на невдачу, або беруть у них участь дилетанти.

Все те — примітивний і зневажливий підхід до мистецької справи, тому не диво, що мистці реагують по свому. Всеж таки, щоб цю справу на будуче хоч трохи наладнати, треба порадити установам і фірмам притримуватись двох головних засад:

перша: якщо проекти мають бути на найвищім можливім рівні, сума нагороди мусить перевищати індивідуальне замовлення і бути хоч трохи пристойна;

друга: оголошувати обовязково склад жюрі, складеного з представників фірми і мистецьких знавців, без чого ніхто з мистців не матиме до конкурсів найменшого довіря, а самі конкурси такої поваги й рівня. Авторитетне жюрі може не признати нікому ніякої нагороди і мистці за це жалю мати не будуть, але ніколи своїх творів не будуть посилати в невідомі руки.

Це все треба взяти під увагу, бо інакше шкода навіть грошей на оголошення в газетах!

Мистець.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА" Ч. 18.

РОМАН ВИХОЛИС.

CONIUNCTIVUS.

(Докінчення).

„...Одної неділі довідалася я, що Василь вибирається в гори на лещатах разом із нашим товариством. Коли ми вже зібрались всі на двірці і поїзд мав уже відїхати — Василя нема. Нараз бачу його з повним наплечником, у руках має лещата. Я закрутилася між товаришками. Аж як ми висіли з поїзду і почали йти в гори, він побачив мене і привитався.

— О, панно Олю! То ви також спортовка?

— О, стара — кажу. Ви новик, то вам буде дещо незрозуміло, приходьте до мене за інструкціями. Гарна погода, будемо мати приємну прогульку.

Ми вибралися в гори. Я знала вже від Василевої мами, що він пропадає за пампушками. Я випросила в його мами припис, напекла їх і напхала ними мій наплечник. Ідемо, я зі своїм, він зі своїм тягарем. Вийшли ми на шпиль гори. Чудовий вид. Відпочиваємо. Починають витягати, що хто взяв зі собою їсти. Стою недалеко Василя; його торба напхана... думаю: „На ніщо мої пампухи здадуться". Він відчиняє торбу, а там ціла крамниця — якісь щітки, пасти, ручники, а нічого їсти. Витягає якусь булочку з кусником шиночки. „Добре ти вибрався" думаю собі. Гощу свої товаришки, запрошую і Василя. Спочатку відмовлявся, а далі як забереться до їжі, аж сама я дивувалася, як це все зміститься в його шлунку.

Вертались ми на лещатах, — я випередила всіх. Василь позаду всіх. Я перед самим селом звільнила біг і зрівналася з ним.

— Щось мене нога болить — кажу — мабуть жили натягнула собі, далі на лещетах не можу їхати. Здійміть мені, будь ласка, лещата. — Зняв свої і мої, ідемо разом пішки. Я поховзнулася навмисне. „Візьміть мене, кажу, за рамя, бо боюся впасти". Так під рукою зайшли ми аж до поїзду. Ми їхали в однім переділі і не оглянулися, як були на своїй стації. Василь відпровадив мене додому. Перед хатою похвалився, якто йому мої пампушки смакували.

Стара не витерпіла, виговорилася, що дала мені припис. Так він дізнався, що я знаю його маму. За короткий час здибав мене на вулиці і питається, чи мене нога не болить. „Чого ви мені не згадали, що заходите до моєї мами?" — „А щож? Чи це таке важне, щоб про те говорити?" „Но, певне, що ні... Моя мама вас дуже хвалить. Вона бідна, все сама в хаті, дуже рада, як хто її відвідає. Я вам дуже вдячний, що часом її порадуєте візитою".

Від того часу не було вже чого критися. Я залюбки почала заходити, як Василь був дома. За короткий час запросив він мене на підвечірок, щоб — як казав — відісти пампушки. Я ранком помогла його мамі пекти тісто, а вечором спільно позїдали. Так я в них загніздилася. Щож? Василь другий раз на лещата не так скоро поїде, боїться скрутити собі ногу, на баль не вибирається, бо не танцює, на патріотизм його не візьму, бо політикою не цікавиться. Деколи зустрінемося, поговоримо, але чую, що ми відчужуємося.

Якось його мама простудилася і лікар казав їй лежати в ліжку. Я відвідала її і кручуся по хаті. Служниця десь вийшла. У кухні на стіні на деревляних рамах висить усяка кухонна посудина. Дивлюся: гачок, на якому висіла рама, зігнувся від тягару. Я ще більше розколихала його рукою, ледви тримався. Вернулася кухарка, ледви рушила раму і все понавішуване зі шкла потовклося. Ввечір оповідають мені про нещастя. Як почали ми радити, рішили відправити кухарку. „За день-два найдете другу — кажу — а я за той час кілька годин денно допоможу в господарстві".

Почала я варити їм обід. Бачу, Василеві обід смакує. Кухарки зголошуються, а ми перебираємо. За якийсь час Василевій мамі зовсім полекшало, приняли нову кухарку, я ходжу до них, але все по старому, треба, бачу, знову починати все наново. Василя займає тільки фільософія. Як про неї говорить, то зараз оживляється і цілий світ поза нею для нього не істнує. „Не лишається ніщо інше, гадаю собі, як його на ту фільософію взяти". Я мала скінчену семинарію. Для університетських студій треба було здавати доповняльний іспит. От, я і забралася до того іспиту. Вже не заходжу до Василевої мами. Здибає мене Василь на вулиці: „Чому до нас не заходите? Моя мама вже кілька разів за вами питалася". — Не маю часу, кажу. — До іспиту приготовляюсь, хочу студіювати фільософію". „А як вам іде?" — питається. „Гаразд, тільки деякі річи не добре розумію". Він на це запропонував мені поміч. Я відмовлялася, а вкінці дала намовитися. І він почав мене вчити.

Одного разу викладає мені, що це таке конюнктівус. Вимахує руками, питається, чи я його добре зрозуміла? Я заперечила головою. Повторяє другий раз. Мене лють пірвала і зі злости сльози станули мені в очах. Як Василь побачив сльози, почав виправдуватись, що не має хисту ясно виснити, що це його вина, чому я не розумію... Мені почали сльози капати з очей. Він обняв мене тоді, щоб потішити. Хотів поцілувати мене в чоло, але вже якось так склалося, що потрапив у самі уста. Я щось на це гостро відповіла. Він знову виправдувався і мусів поцілувати мене другий раз.

Вже від того не було далеко до подружжя. Я вже тепер не студіюю фільософії, не маю часу на це... треба діти бавити. Здається, що перший раз, як у світі істнує той конюнктівус спричинив він подружжя. Я колись то питаю Василя: „Щож, признаєш, що на світі істнує любов?" — Відай так — каже — це щось такого, як електрика, лише треба знати, як її викликати.

ВІДГУКИ ДНЯ.

На слуквах.

Вечором, коли на сіре місто налягає ні то мряка, ні то пил, прилітає здалеку вітер. Весняний, радісний вітер, що несе з собою запах перших фіялок і голоси перших предвісників весни. Десь там у бездонній глибині неба сурмлять дикі гуси, калатають качки, грають на флейтах кулики. Час до часу обізветься як сумна флояра самітна чапля — знак, що буде дощ. І справді другої днини, або ще досвіта починає росити дощик. Та не страшний він на весну: засвітить сонце, повіє вітер і висушить болото. Не так як восени, коли грязюка кепкує собі і з сонця і з вітру.

Вечором, коли на сіре місто налягає ні то мряка, ні то пил — вибираюся у ліс на слукви. Маленькі довгодзьобі пташки, що ранньою весною надтягають з півдня і оживлюють заспаний ліс.

— Хрр-хрр! Ціть-ціть!

І той хропіт і те ціткання милі серцю мисливого і зворушують його неменше як блей цапа чи рохкіт дика.

Нині день був на диво тихий, майже безвітряний. По небі повзли ліниві волохаті хмари і було парно. Я швидко рушницю на плечі і в ліс...

Невеличкий зруб, а там сіножаті і рідкі вільхові гайки. Вимріяне місце на слукви. Минулого року неодин вечір простояв наслухуючи і вистояв неодин ...„промах“ — пудло, як кажуть у нас. Слуква швидка бестія і як на дворі вітряно, то летить як ластівка. Зате як тихо і парно, то тягне спокійніше і часто голос подає.

Стою... жду...

З корчів вибіг зайчик, станув у стовпок, покрутив вусиками, кивнув задоволено головою і побіг на свіжу озимину. За хвилину майнула видолинком якась темна сильветка. Старий грішник — лис вибрався на „роздобутки“ в поля, а як не поведеться, то і в село. Може якась неслухняна курочка заночувала під плотом, може де курник забула зачинити недбайлива господиня.

— Хрр-хрр!...

Захропіло над зрубом і відірвало мою увагу від лиса.

Чорний клубочок звився над моєю головою.

— Гах! — ревнула рушниця і клубочок скотився на землю.

По стрілі ліс притаївся, запер дух і витріщив очі. Хто, чому і де нарушив святість весняного вечора.

Але мене тяжко доглянути: стою непорушно під корчем, а сумерк, що вповиває долом ліс, закриває і мене.

— Ціть-ціть, ціть-ціть! — друга слуква.

— Бабах!

І знову чорний клубочок покотився.

Добрий сьогодні „тяг“. Видно нахлинула нова партія слукв, спинилася в знайомім ліску спочивати і стрінулася зі мною.

Ще сім разів обзивалась моя рушниця і сім разів падали додолу пірясті клубочки.

Восьмий раз обізвалась уже не рушниця, а моя жінка, що відчинила двері:

— Чого сидиш на потемки? Ходи, вечеря на столі.

Я лишив ліс, постріляні слукви, звився з канапи і пішов у другу кімнату, на вечерю.

Галактіон Чіпка

P. S. Всім П. Т. Поклонникам ловецького спорту, що не можуть виїхати зі Львова раджу помагати собі в той сам спосіб. Тільки нехай вибирають тихі вечорі, бо у вітряні страшенно тяжко поцілити!

можуть вибитися на нашій сцені. Після цієї премієри „Сербина“ відіграють на сценах наших львівських читалень. Українське громадянство Львова повинно підтримати цей почин створення постійного українського театру у Львові.

Д.

З кіна.

Кіно „Атлянтік“: „Кров на морі“,

Капітан корабля вже немолодий, оженився серед виняткових обставин, як це трапляється морякам, що шнирають по всьому світі, з молодою, гарною жінкою. Він не знає нічого про її минуле. Зате знають про те, як вона мусіла заробляти в підрядному кабареті — інші моряки, один молодий старшина, що спас її від смерти і один аферист, що веде контрабанду зброєю між Францією і Африкою. Аферист, що хоче перевести більший транспорт зброї, використовує знайомість з жінкою капітана, погрожуючи їй, що відкриє її чоловікові деякі подробиці з її минулого, насвітлюючи їх по своєму, коли вона не виробить йому протекції. Капітан — суворий у своїх службових обовязках, мав за завдання пильнувати побережжя, отже треба було, щоб він не добачив корабля з контрабандою.

Інтрига не вдається, чи пак ускладнюється зовсім іншими моментами: капітан підозріває свою жінку, що вона сходиться потайки з його найближчим молодим приятелем і своїм помічником моряком. Маємо фільму про боротьбу між коханням і обовязком. Ролю капітана грає великий мистець Гаррі Бор, його партнерка — славна Шанталь. Іван Мозжухин має на цей раз нецікаву ролю. Цікаво бачити, як рятують моряків, що опинились на дні моря у підводному човні.

В Мадярщині арештують фашистів.

Мадярська поліція перепровадила минулої пятниці ревізію в домівці крайно правої партії „Воля народу“ в Будапешті та арештувала 24-ох визначних членів партії разом з її провідником б. отаманом Салясі. Ревізію й арештування переведено з наказу нового міністра внутр. справ, що почав акцію проти всіх крайніх партій як правих, так і лівих.

І КОМУНІСТІВ.

Будепештенська поліція впала на слід тайної комуністичної організації і арештувала 12 осіб, а проти кількадесятьох почала слідство. Влада ствердила, що ця організація діставала інструкції від Комінтерну через міжнародню комуністичну організацію „Червона Поміч“.

—o—

Еміґраційні справи.

ОСТОРОГА ПЕРЕД ЗАТАЮВАННЯМ НЕДУГ.

Часто трапляється, що еміґруючі родини стараються при виїзді скрити факт реконвалесценції по заразній недузі когось із членів родини (це здебільша торкається дітей). Ті родини не здають собі справи, що такі недуги, як кір, шкарлятина або віспа (навіть вітрянка), які для недужого вже не є грізні (криза минула і зачався період реконвалесценції), все ж таки можуть заразити особи в окруженні і спричинити епідемію між співтоваришами подорожі.

Остерігаємо, що затаювання перебутої недуги наражує еміґруючу родину на зайві кошти приїзду до Варшави або до Гдині, бо дуже основні лікарські оглядини, що їх переводить Еміґраційний Синдикат, виключають можливість перепачкувати недужого на корабель. На випадок викриття объявів пошесної недуги в еміґранта ціла родина мусить відбути карантану. Кошти карантани спадають на родини, що не зважаючи на остороги, свідомо на власний риск приїхали до Варшави або до Гдині.

Еміґраційний Синдикат приневолений у таких випадках поступати з цілою безоглядністю, щоб охоронити від зараження багато осіб і не наразити еміґрантів на евентуальне відіслання їх органами влади заморських країв із заморських портів.

ЕМІҐРАЦІЯ В БЕРЕЗНІ 1937 Р.

В місяці березні 1937 р. виїхало за посередництвом Еміґраційного Синдикату: до Південної Америки 597 осіб, до Північної Америки 345 осіб, до інших заморських країв 50 осіб. Разом виїхало з Польщі 1.092 особи.

ЕМІҐРАЦІЙНІ ОШУКАНЦІ

Староство в Бережанах повідомило Еміґраційний Синдикат, що Генриха Брава, який займався нелеґальним вербуванням еміґрантів, влада арештувала 17. березня ц. р. і передала прокураторії окружного суду в Бережанах.

З театру.

„СЕРБИН“, драма на 5 дій І. Тобілевича, виставлена Робітничим Театром у Львові.

Рухливе Товариство Українських Робітників „Сила“ у Львові, яке згуртувало досі яких 1.500 найсвідоміших українських робітників, організує свої філії у краю, веде свою харчівню та широку допомогову акцію для безробітних, має свою театральну секцію „Робітничий Театр“, тепер єдину українську трупу у Львові. Під проводом свого організатора і режисера п. П. Гордієнка цей Робітничий Театр дбайливо підготовляв премієру „Сербин“, виставлену вперше на сцені 16. ц. м. в салі Театру Розмаїтостей. Ця драма змальовує козацький побут з виправами проти татар, співами, танцями, козацьку любов, зраду зарученої дівчини, очарованої чужинцем-сербином, вкінці жахливий кінець сербина-інтриґанта. В пєсі підкреслені і позитивні моменти, як любов батьківщини, геройство і традиція. Поодинокі ролі відіграли: П. Гордієнко (Софрон), О. Галушка (Ялина), І. Паньків (Данило), Я. Яремко (Сербин), В. Шах (татарин), Гомзяк (Шанько), К. Бусівна (Марта), Ю. Сінгалевич (бандурист) і інші. Особливо добре випала пара Ялина—Сербин. Аматори старалися вивязати зі своїх роль якнайкраще, що їм у великій мірі вдалося. Гарні декорації і костюми (власні) причинилися до збільшення успіху. Численно зібрана публика, майже виключно з робітничих кол, нагороджувала гру аматорів рясними оплесками. На жаль не завважили ми майже нікого з інтеліґенції, крім кількох одиниць.

Робітничий Театр при Т-ві „Сила“ має кілька сценічних талантів, які при відповідній праці над собою і під проводом доброго режисера

Кіно „Стилеве“: „Рік 2000“ та ревія „Жартливо“.

(ет). На дошках цього кінотеатру виступає ревієвий ансамбль відомого режисера веселих сценок, Реф-Ренґ, якого програми визначаються багатим накладом дотепів, веселих скетчів та гротесок. Гумор репрезентує головно Вол. Борунський, що зєднав собі симпатії всеї публики, водеволістка Ріта Конажевська має свої дуже добрі „шляґери“, а Н. Оленська створюючи цікаві характеристичні типи, самою появою викликує сміх на салі. З попередного ансамблю залишився Вінецький та танкова група К. Островського. Остання програма густо перетикана невимушеним гумором і усіх без вимку задовольняє.

На екрані одна із першорядних фільм, яка недавно йшла в „Копернику“ з дуже великим успіхом.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА.

Французи журяться книжкою ми - ні.

Французькі видавництва підвищили ціну книжок з огляду на дорожнечу. В останніх місяцях ціна паперу підскочила на 65 прц., друку на 50 прц. переплету і брошурування на 105 прц., крім цього скарбовий уряд наложив новий податок 6 прц. на видавництва, так само, як на перфуми і фармацевтичні продукти. У відповідь на це повстала організація не для боротьби з обнижкою ціни — бо проти дорожнечі не можуть боронитися навіть люди при державній кермі — а за поширенням читацької публики. Почин до цієї організації дав відомий письменник Жорж Дігамель, згуртувавши не тільки авторів та видавців, але і друкарів, фабрикантів паперу, ілюстраторів і численних читачів — людей з впливами та іменами.

Мета такої організації відродити смак серед ширшого громадянства до книжки — розумною реклямою. Крім цього подбає вона, щоб у Франції повстали численні бібліотеки за прикладом Злуч. Держав і Німеччини. Комітет цієї організації зумів притягти навіть представників Швайцарії, Бельгії та Канади, де поширена французька книжка. Послухаймо з цього приводу міркувань швайцарського денника „Журналь де Женев", що присвячує справі загроженої книжки вступну статтю:

„Книжка це одна з найнещасливіших жертв нашого часу. Мало хто її купує. Не тому, що вона дорога: заплатити 15 чи 20 франків за нагоду до думок і мрій, за можливість збагатити себе внутрішньо це небагато. З усіх продуктів людського промислу ціна книжки зросла якнайменше. Може навіть більше шанувалиб її, якби вона була дорожча.

„Багато осіб відтягають від неї денники та журнали. Ці періодичні видання приносять щодня чи щотижня легку, ріжноманітну лектуру, з усякими відгуками дня, полеміками та ілюстраціями; коли проковтнете їх — ви голодні. Ви їх відкидаєте легко на бік. Для багатьох складати бібліотеку це навіть клопіт.

„Та люди читають менше головно через те, що менше сидять дома. Виходять з дому для спорту, як учасники чи глядачі. Колись у неділю люди сиділи над книжками — тепер заняті спортом, а ввечір відкручують радіо або йдуть до кіна. Слухати і дивитись — ці дві функції стали для наших сучасників дуже важні, але вони — пасивні. Щоб читати, треба проявити зусилля волі та думати.

„А це потягає за собою всякі наслідки. У нинішніх часах людина більше метушлива, але духово недіяльна. Тому, що ми звикаємо раз-у-раз слухати всякі речі і дивитись на те, чого сами не вибираємо, підлягаємо їм, але не з захопленням, тільки механічно. А той, хто любить читати, саме має вільну думку і вибирає нею; він бунтується проти режиму, що каже нам підпорядковувати свій смак на кожному кроці, режиму, що ділає на масу і звертається більше до вуха та ока, ніж до розуму.

„Щораз більша невдача книжки може довести до занепаду культури. Культура вимагає знання, розумування над текстами, що мають тривку вартість, вимагає активної співпраці одиниць, щоб передавати нащадкам надбання цивілізації. Книжка це один із засобів досконалення людини"...

Так пишуть у краях, де щодня книгарський ринок викидає більше книжок, ніж у нас, Галичині, появляється їх за рік. А проте, якби французи знали, що в нас виходять книжки тільки завдяки патріотизмові одиниць — авторів і видавців, які не рахують на дохід, — то може заздрилиб нам. Та це булоб захоплення основане на незнайомости наших обставин. Книжка не є в нас предметом продажі, не є і предметом буденної духової потреби. Про її кризу говорити в нас не можна, як не можна говорити про економічну кризу в краю, де 90 прц. населення годується тільки бараболею, не має на нафту, сірники і сіль.

—o—

Кілька нових французьких повістей.

Андре Жід дає повість „Женевієв", що є продовженням двох попередніх невеличких психольогічних оповідань „Школа жінок" і „Роберт". Є в цій повісти дві любовні історії нещасливої дівчини, не зовсім чистої поведінки. Жід уміє оповідати і тримати читача у напрузі. Хоч геройка цікавить нас дуже мало і має небагато нашої симпатії (Жід не любить „симпатичних" героїв), стежимо за її переживаннями до останньої хвилини. Коли зачинаємо книжку — ми сильно розчаровані.

Другий великий письменник Анрі де Монтерлян продовжує свій цикль „Дівчата" повістю з патетичним заголовком: „Змилосердіться над жінкою". Герой першого тому повісти „Дівчата" — повістяр Коста (себто сам автор) дістає багато листів від своїх звеличниць. У цій повісти знайомимось тільки з одною із них. Б, як чуємо, менше цікавою, як інші. Зате письменник має свої причини, чому в ній закохується. Повість має розяснити нам ці причини. Така собі звичайна сцена, як та, де закохана пара приготовляє чай у кухні, виходить попросту небуденною подією, зовсім новою. У цьому і талант письменника.

Відомий повістяр і критик Леон Доде невтомний продуцент повістей, дає в „Аріяні" сатиру на французьких аристократів, що люблять у буденщині наслідувати англійців. При цьому, як справжній француз, дає портрет французької жінки, цим разом винятково — чеснотливої та дуже симпатичної.

Авторка Моніка Сен-Еліє належить до найчільніших фр. повістярів нового покоління. Її остання повість „Мертвий ліс" перекладена в Америці зустрілася з найбільшим признанням. Є тут ціла галерія типів і подій, важних і зовсім маловажних, переплутаних і переданих із розмов ріжних осіб. Завданням авторки є відтворити світ дійсний і уявний, щоб підкреслити безсилля людини та її невтомну потребу ідеалу. Повість нагадує методу найбільшої представниці цього жанру в Англії Вірджінії Вульф.

Анрі Троя — молодий автор, що дістав недавно нагороду за селянську повість „Фальшиве світло". Його нова повість „Природна величина" це історія підрядного актора, який живе своєю уявленою величиною і любовю своєї жінки, яка підтримує в ньому віру в його талант. Та з моментом, коли його малий син починає грати маленькі ролі у фільмі, його жінка присвячує всю свою увагу талантові сина, а не свого чоловіка. Повість написана дуже цікаво

—o—

Читачі, зацікавлені книжками, про які згадуємо на цій сторінці, рідними і чужими, можуть на бажання дістати в редакції ближчі інформації, де вони видані, яка їх ціна, або їх оригінальний заголовок у чужій мові

—o—

Хроніка.

СМЕРТЬ РОСІЙСЬКОГО ГУМОРИСТА

Ілля Ільф — спільник Євгена Петрова, з яким писав книжки, помер у 40 р. життя у Москві. Гумористи цих авторів були відомі у цілому світі. Їх повість: „12 крісел" сфільмували. З оповідань найбільше відомі „Ідеальна особистість", „Надзвичайні історії з життя міста Колоколамська", „1001 днів або нова Шехерезада", з повістей „Золоте теля". Писали вони теж сатиричні нариси як напр. „Великий табор шукачів золота", підписуючи їх псевдонімом „Федор Толстоєвський".

АМЕРИКАНСЬКІ АВТОРИ НА 2000 РІК.

Американський чвертьмісячник „Ді Кольофон" розписав анкету на тему: Яких із сучасних американських авторів будуть читати в 2000 році? Найбільше голосів зібрав Сінклер Люїс, лавреат Нобеля, далі Віля Катер майже зовсім в Европі незнана, ще далі торічний лавреат Нобеля О'Нейл і Една Сейнт-Вінсент Мілей, фільософ Сантояна.

ЗАМІСТЬ ТИЖНЕВИКА ДВОМІСЯЧНИК.

Цього року почав виходити у Берліні двомісячник під заголовком: „Das Deutsche Wort, Der Literarische Welt, Neue Folge und die Grosse Uebersicht". — У цьому заголовку маємо історію журналу прилипленого гітлерівською владою. Журнал цей „Літературний Світ" виходив від 1924 р. і був одним із найкращих европейських літ. журналів, хоч непоказний, скромний виглядом і невеличкий. Його редактор Віллі Гаас умів згуртувати довкола себе найкращих критиків і багатьох чільних евр. письменників. Був це журнал дуже живий, з відділом гострої критики і дуже багатий в інформації. Після гітлерівського перевороту Гаас як жид мусів перенестися до Праги. „Літераріше Вельт" почали редагувати гітлерівці і швидко перезвали його на „Das Deutsche Wort" — редактори змінялися і згодом у 1936. р. змінили його назву на „Die Grosse Uebersicht" побільшивши первісних 8 сторінок на 32. Але і це не помагало. Тижневик на 8 сторінок і двомісячник на 32 сторінок то таки замало. Журнал під бомбастичним, майже середневічним заголовком буде виходити 6 разів на рік замісць 52. Як досі то воно зовсім нецікаве, більше політичне, як літературне.

ЧОКОР — ЛАВРЕАТ БУРГТЕАТРУ.

Віденський Бургтеатер дає щороку почесний перстень одній особі, що поклала виїмкові заслуги для його розвитку. Цього року окрема комісія відзначила ним відомого драматурга Франца Теодора Чокора за його пєсу „8. листопада 1918", що була найбільшим драматичним успіхом минулого сезону. Не менший успіх мала його пєса „Товариство людських прав". Чокор переклав теж Красінського „Небожеську комедію", що йшла у циклі „Голоси народів у драмі". Чокор — уроджений віденець, виступив із першою своєю пєсою „Золота кулиця" у театрі Раймунда. Він має 52 роки і є наймолодшим із дотеперішніх лавреатів Бургтеатру. Перед ним із письменників дістали таку саму нагороду: Шніцлер, Бар, Гавптман, Бляйбтрай, Шенгер і Фульда, — крім цього артисти: Августа Вільбрандт-Боддіюс, Макс Девріснт, Ельза Вольгемут і Отто Тресслер.

НОВА ПОВІСТЬ ОЛЯФА ДУУНА

Цей уже відомий на чужині норвеський письменник видав нову повість „Шлях серед ночі". Вона — побутова, селянська, але діючі особи — звичайні люди та звичайні події виступають на тлі могутньої природи і так вони переплутані, що бачимо перед собою неодну справді людську велику трагедію. Історія одного подружжя змальована тут з перспективи пройденого часу, як колишні події. Повість утримана у спокійному тоні „Благословенства землі" Гамсуна.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Перелет із Токіо до Льондону.

Японці хотять показати американцям та европейцям, що вони літають не гірше і небавком літатимуть так, як ніхто з чистих „білих". Ось чуємо вже два нові прізвища Масакі Іїнума і Тсукагоші, двох летунів, що установили новий рекорд перелету. Це молоді люди і починають свою карієру так само молодо, як Ліндберг.

Іінума має 26 літ, гарний як різьба, з рожевим личком, чудовим усміхом, скромний і тихий як його товариш. Вони привозять з Японії до Льондону привіт від короля і не соромляться ні трохи, що не вміють ні в зуб по англійськи. Добрий летун не мусить бути мовознавцем.

Перелет був для них божеською приємністю, всі невигоди та перешкоди вони вже забули. У перших 24-ох годинах вони не вірили, що взагалі доїдуть живі, три дні боролись із смертю серед бур та дощів, але все це вже поза ними.

В Японії буде щораз більше літаків.

Тсукагоші каже таке репортерам:

„За кілька літ в Японії буде літаків не менше, як авт. Уже нині летунство розростається дуже швидко і я певний, що багато пільотів піде нашими слідами. Я знаю, що багато повітряних товариств цікавиться вислідами нашої подорожі, щоб установити точні постійні перелети між Токіо і Льондоном. Коли вжити багато літаків і багато летунів, тоді цю віддаль можна перелетіти приблизно в 100 годинах. Питання тільки в тому, чи пасажири моглиб згодитись на так мало сну, щоб перебути такий перелет відразу".

Цікаво, що підчас інтерв'ю льондонського журналіста з цими летунами, в кутку сидів якийсь поважний старший добродій. Уся кімната, де їх приймали була повна квітів і вишневих пелюстків. Це великий японський поет Гонноске Комаї. Коли він довідався про намірений перелет своїх молодих земляків, рішив оспівати їх подвиг у геройській поемі.

До кімнати летунів, що мешкають у Льондоні недалеко Гайд-Парку сходяться сотні японців, щоб їм скласти бажання з нагоди їх перемоги. Усі вони горді молодими героями.

Іінума каже:

— За десять літ будемо мати всі крила і тоді буде стільки літаків, що у повітрі треба буде не менше поліцаїв, як нині у великих містах.

А приятель додає:

— Коли ще хемікам удасться знайти паливо лекше і з меншою містотою від бензини, тоді перелет довкола світа буде забавкою".

ЩО МОЖЕ ЧОЛОВІК ЗІСТИ.

В англійському містечку Честер помер цього місяця 28-літній парубок на рідку недугу. Він мав повсякчас враження, що мусить зїдати тверді та гострі предмети, щоб не був голодний. Пив оцет, зїдав ключі, шрубки та цвяхи. Коли його взяли до шпиталю, лікарі не вірили, що людина може жити з таким музеєм у череві. В ньому найшли 218 цвяхів і шрубок, 37 грамофонових голок, 45 усяких шпильок, 12 перстенів, 2 гачки, 5 чайних ложечок, 3 вилки, 8 кружків, 3 ножики, 4 ключі, 1 кран, 1 патрон, 1 шилінг, 6 мідяків, 36 шрубок і ще... 117 металевих дрібниць. Усе це разом важило 2 кільо. Парубок мав вічну спрагу і „трубів" оцет. Хто не вірить англійським газетам, нехай поїде до Честер, де в місті за виставовою шибою всі ці предмети лежать як документ сили людського шлунка.

—o—

СОВІСНИЙ ВЯЗЕНЬ.

На острові Ґуернсей над каналом Ля Манш є вязниця, а в ній усякі вязні. Найоригінальніший з них, що має число 214 страшенне нудився в келії і знайшов спосіб, як щоночі, коли вартові спали, виходити на місто. Ішов на волю і так само нишком вертався до келії. Одного дня сторожі ствердили, що його нема. Та заки почали за ним шукати, він уже вернувся сам з підпитку. В його кишені знайшли вязку витрихів, якими він відчиняв усі двері. Замість похвалити його за те, що він солідно вертався що-вечора до вязниці, ще відобрали йому витрихи, які він здобув силою своєї інтелігенції. Звідки їх узяв — ніхто не знає.

Мільйони філянтропійної патріотки.

4 місяці тому померла найбагатша жінка Англії — леді Гавстон. Залишила вона 4 мільйони фунтів. Її останній (третій з черги) чоловік залишив був їй 7 мільйонів фунтів. 3 мільйони з процентами пішло на всякі її потреби та примхи. Тепер уся Англія, головно спадкоємці пані Гавстон, журяться, що зробити з майном, яке вона залишила. Її завіщання не найшли. Вона не любила говорити про свою недугу і до смерти розмовляла про всякі інші речі з лікарями та знайомими, хоч і не менше веселі, як про безробіття, міжнародню політичну ситуацію, еспанську революцію.

Три подружжя і добродійні жертви.

Небіжка мала славу дивачки. Вона любила все незвичайне. Навіть коли робила звичайні дарунки або їздила літаком то робила це інакше — як усі.

Вона мала трьох чоловіків. Першим був сер Теодор Брікман, у 1901 р. вийшла заміж за барона Байрона, що помер у 1917 р. Сім років пізніше вийшла заміж за сера Гавстона, фабриканта кораблів. По двох роках Гавстон помер „серед таємничих обставин", як це вона зазначила на його гробниці.

Від того часу леді Гавстон звертала на себе увагу багатими добродійними жертвами. У 1931 році дала вона 100.000 фунтів англійським летунам, щоб вони могли добре підготовитись до змагу за міжнародній перелет; завдяки їй Англія здобула „чашу Штайнера". На другий рік дала вона 200.000 фунтів на фонд державної оборони. Тому, що „Англія в небезпеці" леді Гавстон додала в коротких відступах іще державному скарбові нових 90.000 фунтів. Після одної радіової промови Уельського князя на Різдво 1928 р. призначила вона 160.000 фунтів на допомогу бідним і на шпиталі. У 1933 р. фінансувала вона експедицію на Мавнт-Еверест, коли двічі перелетіли літаками над найвищим шпилем світ.

Примхи дивачки.

Патріотизм леді Гавстон проявлявся навіть у щоденних дрібницях. Хустинки до носа були в неї зроблені на зразок моряцьких англійських сдягів, в її кімнаті повній цвітів колїри були дібрані так, щоб творили колїри британського прапору.

Ніхто не знав, як вона управляла своїм майном і кілько вона має років. Роками не давала вона себе фотографувати, щоб ніхто не бачив, як вона виглядає. Всі гадали, що вона багато молодша, хоч мала померши 79 років. Увесь маєток записала пані Гор, тітці сера Гора, з тим, „щоб вона зробила з тим те, що наказує їй її добре серце". Але панна Гор умерла у березні 1936 р. і тепер чотири мільйони фунтів чекають на своїх спадкоємців — якихось далеких кревняків, які щойно почнуть за них процесуватись.

НЕЙМОВІРНЕ, А ПРАВДИВЕ.

Припадок примхуватої природи.

У місті Дітройт при вписах до одної людової школи трапилось, що дві учениці подали те саме імя і прізвище: Павлина Тейльор. Вони обидві, зовсім не кревнячки ані близнята, вродились того самого дня 22. березня 1920 р. Та цього ще мало. Вони такі подібні одна до одної, як близнячки. Що більше: вони мають подібні нахили та звички і люблять ті самі речі. Приїхали вони з ріжних кінців краю, мають ріжних батьків і треба було, щоб зустрілись на одній шкільній лавці.

—o—

ВЕСЕЛЕ.

ПІЗНАЄ.

Він лежить у ліжку й маячить у горячці. Термометр показує 40 ст. Вона й лікар стоять мовчки коло недужого.

— Геть, — кричить раптом недужий — геть ти потворо, щезай мені з очей.

— Пане докторе — каже вона втішена — він приходить уже до себе, бо пізнає мене знову.

ПАСИВНА ФОРМА.

Учитель: Активна форма така: „Батько благословить своїх пять доньок". Яка буде пасивна форма?

Ученик: Батько є поблагословлений п'ятьома доньками.

НОВИНКИ.

— **Заходом Товариства Письменників і Журналістів та Т-ва „Молодої Громади“** відбудеться у домівці „Молодої Громади“ при вул. Коперника в четвер 22. ц. м. відчит **ред. І. Кедрина** на тему: **„Українська консолідація, її потреба, можливости і труднощі“.** Вступ для членів обох Товариств. Початок точно в год. ½ 7. вечора.

— **В 40-ліття Ремісничо-Промислової Бурси у Львові** відбудеться ювилейна академія 25. ц. м. в жовтій салі Нар. Дому. Початок: год. 6.30 веч.

— **Вечір пісень та оперових арій Ольги Лепкової** відбудеться у вівторок 20-го ц. м. в год. 8. веч. у малій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка. Співачка, яка по студіях у Марії Сокіл і проф. Улуханової продовжувала їх у Відні, дебютувала вже з успіхом на оперовій сцені у Львові. В програмі цікаві твори Доніцеттія, Лисенка (велика арія з опери „Тарас Бульба“), Маєрбера, Регера, Малера, Чайковського й ін.

— **Замісць вінця** на домовину бл. п. д-ра Остапа Прийми складають: Іванна і д-р Дмитро Левицькі на писанку для політичних вязнів 20.— зол.

— **Зміни в міністерстві почт і телеграфів.** Політичні кола переконані, що при найближчій зміні уряду дійде до змін у міністерстві почт і телеграфів. Новим міністром почт буде мабуть Аргасінський або Кручкевич, а теперішний віцеміністр почт і телеграфів Врочинський перейде до дипльоматичної служби в міністерстві закордонних справ.

— **Перші роковини крівавих подій у Львові.** Дня 16. ц. м. у перші роковини похорону жертв квітневих подій минулого року відбулася старанням ППС у Львові жалібна манiфестація. На гробах жертв вложили вінці, а підчас жалібної маніфестації промовив п. Гадух. По вулицях ходили того дня зміцнені поліційні стійки; але не мали причини інтервенiювати.

— **Маґістратські молочарні під новою фірмою.** Міська рада у Львові на свому засіданні рішила на внесок радн. І. Козьола виарендувати новоствореній спілці під назвою „Мейска Млечарня Звйонзкова“ частину обєктів МЗА (Міських Апровізаційних Заведень) при вул. Бема, зокрема частину будинку та машини давньої молочарні МЗА за місячним чиншем у квоті 1.110 зол. Новооснована спілка має зачати продукцію з днем 1-го травня ц. р. — Давніші молочарні МЗА мусіли зліквідувати, бо довели до великого дефіциту.

— **Львівська хроніка.** На Гетьманських Валах недалеко В. Театру брати Франц та Адольф Кранц счинили пекольну бучу, що її зліквідувало щойно по довшому часі чотирьох поліцаїв. Виявилось, що оба брати весело забавлялись з двома жінками легких обичаїв і опинившись по півночі на Гетьманських Валах завели сварку. Пяниць відставила поліція до арешту, щоб протверезились. — **Поліція арештувала** зарібницю Марію Стецину за те, що покинула минулого тижня свою маленьку дитину при вул. Острожських ч. 4. — Перед карним судом у Львові станув в суботу 18. ц. м. Стефан Телічек, урядовець збірної громади у Бруховичах, який від квітня 1935. до липня 1936. р. присвоїв собі 1.568 зол., а в Касі Стефчика 1.677 зол. Прокуратор потягнув його до відповідальности за зловживання.

— **Контроля споживчих крамниць.** Члени промислового виділу маґістрату при співучасти поліції перевели контролю споживчих крамниць, харчівень і торгових площ. Контрольні органи покарали 13 осіб за нарушення санітарних постанов, 49 осіб за недостачу цінників, а на 52 особи зробили карні донесення до городського староства за неправильне означення цін.

— **Персональні зміни у тернопільському воєвідстві.** В тернопільському воєвідстві перенесені м-р А. Володавський референдар воєвідського уряду на становища віцестарости в Копичинцях, м-р Л. Яховський копичинецький віцестароста на становище віцестарости у Заліщиках, Тад. Рутковський заліщицький віцестароста на становище віцестарости в Тернополі; м-р Марія Воленська референдар воєв. уряду на рівнорядне становище воєвідського уряду у Львові.

— **Нова польська молочарня.** Союз польської молочарської спілки в Петликівцях Старих п. Бучач почав при допомозі Державного Хліборобського Банку будову нового будинку змеханізованої молочарні, яка скріпила свої аґенди і збільшила територію своєї діяльности. Польські молочарні в Бучаччині продукують к. 126.000 кг. масла. На петликівську молочарню випадає к. 50.000 кг.

— **Ржа переїла газові проводи.** В Коломиї влада замкнула ґазові проводи, бо ствердила, що ржа їх переїла і могло дійти до вибуху ґазів.

— **Краєва хроніка.** Оноді вибухла пожежа у млині Й. Берези і Ст. Загородного в Черниxівцях пов. Збараж. Причиною пожежі імовірно підпал. — Земля присипала в каменоломах у Чорторії п. Тернопіль робітника М. Солодкого з Луки Великої. За випадок відповідають підприємці. — У Петриківцях п. Товмач вибухла пожежа в домі Івана Ляшка, яка з причини вітру перекинулась на інші доми. Згоріло 14 господарств разом із живим та мертвим інвентарем. Шкоди є на 35.000 зол. — Підчас спору за масток дійшло до бійки між Петром Гнатом і Мартином Беніцьким у Добромилі, підчас якої Беніцький тяжко ранив вистрілом з револьвера П. Гната в голову. В обороні брата Василь Гнат ранив Беніцького вилами. Раненого Гната перевезли до шпіталю в Перемишлі. Поліція відобрала револьвер від Беніцького і веде доходження. — У Красноставцях дістав Іван Гуменюк підчас суперечки на тлі маєтковім такий сильний удар по голові, що помер.

— **Вибух петарди у варшавській політехніці.** В пятницю 16. ц. м. в год. 18.30 в будинку політехніки у Варшаві студенти, що переходили через коридор, кинули до салі петарду. Сила вибуху не була велика. Петарда ушкодила тільки пульпіти. Негайно прибула поліція та обставила всі виходи і вилеґітимувала всіх студентів, які були в політехніці. Кілька годин перед тим вибухла петарда при вул. Скорупки ч. 4. Сторож погасив пожежу більших шкід не було.

— **2 роки вязниці за фальшування книжечок П. К. О.** Карний суд у Варшаві засудив Й. Бурака на два роки вязниці за фальшування книжечок П. К. О. Він фальшував книжечки перед кількома роками у Варшаві і на провінції, опісля втік до Франції, звідкіля вернувся на фальшивий пашпорт і далі продовжував своє ремесло.

— **15-літній хлопчина помер на рака.** У виленськім шпиталі помер 15-літній хлопчина Й. Глязер, якого лікували на запалення сліпої кишки. Вже навіть підготовились до операції, але в останній хвилині на доручення лікаря її стримали на доручення лікаря хірурґа. Щойно по смерти секція тіла виявила, що хлопчина нездужав на рака. Це один з дуже рідких випадків, щоб 15-літній хлопчина помер на рака.

— **Велитенська пожежа в Басарабії.** У складах бензини в Карм у Басарабії вибухла велика пожежа, що знищила сотки мешкальних домів і склади з пшеницею. Страти перевищають 30 мілюнів леїв. Хоч у рятунковій акції беруть участь усі доокoличні відділи пожежної сторожі, пожежі покищо не вдалося вгасити. Під згарищами знайшли 8 звуглених трупів, між ними двоє дітей.

— **Очайдушна відвага американських бандитів.** У почтовім уряді в Тонека (стейт Канзас) тамошній шериф побачив двох бандитів, за якими шукала поліція. Коли шериф хотів їх арештувати, бандити почали відстрілюватись і втікли, хоч один із них був ранений. У найближчім містечку Сотета схопили вони лікаря і приневолили його подати лікарську поміч та перевязати раненого бандита.

— **Париж без пива.** Парижеві грозить страшне нещастя... недостача пива. Голод на пиво викликали страйкарі в кількох більших париських і альзатських броварах. Конфлікт між власниками броварів і робітниками чимраз більше загострюється. Робітники окупують деякі фабрики і зовсім не випускають вантажних авт із готовим пивом.

— **Оригінальне археольоґічне відкриття.** Відомий дослідник Йоган Ґанґль, досліджуючи печери у Стирії, де, на його думку, повинні бути преісторичні гробниці, зробив оригінальне відкриття. Вхід до одної печери був привалений величезним камінним бльоком. Коли Ґанґль увійшов до середини, побачив наскрізь модерну піч і приляди до фальшування монет. Учений повідомив негайно про своє археольоґічне відкриття поліцію.

— **Загинули два кораблі.** Зі Стокгольму повідомляють, що два рибальські фінляндські кораблі, які виплили на ловлю риб у ботнійському заливі, досі не вернулись. Тому, що в цю пору панувала над заливом буря, побоюються, що оба кораблі потонули разом із людьми.

— **Вибух вулькану.** В пятницю дійшло до вибуху вулькану Асана на острові Гондо. Ближчі подробиці невідомі. Вулькан Асана високий на 2.525 м. і вибухає від 1768 р.

— **В Югославії** шаліла два дні буря, в останніх днях спричинила великі матеріяльні втрати. Буруни на Дунаю перекинули човен недалеко Оструґніци, 5 осіб затонуло.

— **Ріжні вісти.** Від неділі пересунуть у Льондоні вказівки годинників на одну годину. Від цієї хвилини обовязуватиме літня пора. — На одній із підводних лодок в Ріо де Жанейро наступила експльозія. Багато моряків ранених, з цього 6 важко. — У єгипетському містечку Кена виконували присуд смерти на бандиті Моґамеді Соліменi Халян. На хвилину перед виконанням присуду кат умер на удар серця. — У Берліні сконфіскували всі закордонні часописи, які подали вістки про діяльність підпольної, опозиційної партії в Німеччині.

Спів. ресітаљ, 21.50, 22.00 Концерт оп. орх., ВІДЕНЬ (507) 12.00, 13.15 Концерт 15.15 Для дітей, 16.50 Твори Вайгля і Вільдганса у вик. солістів, 19.30, 20.00 Богослуження ес-дур Шуберта, ДАВТШ ЛИНДЗЕНДЕР (1571) 10.30 Для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Пісні, 19.00 Весела муз. авд., 20.10 Дута орх., 21.15 Скрипка, КОШИЦІ (240) 16.10 Орх. концерт, МИЛЯНО (369) 17.15 Хор, 20.40 Розр. музика, 21.00 Нап. гимни, 21.05 22.00, 23.00 „Тоска" оп. Пуччінія, МІНХЕН (405) 12.00 Розр. концерт, 15.40 Для дівчат, 16.30 Сучасна музика, 19.10 Моцартові твори, орх., солісти, 22.30 Соната г-моль на скр. і форт. Респіґія, ПРАГА (470) 20.15 Югослав. нар. пісні, смик. квартет, 22.35 Концерт Стравінського на два форт., РАДІО ПАРІ (1648) 12.00, 18.30 Розр. музика, 18.15, 20.15 Спів ресітаљ 17.30 Форт. ресітаљ, 20.30, 21.00 20.30, 21.00 22.00 Фестиваль Гуг. Вольфа, РИМ (421) 20.40 Розр. музика, 22.15 Орх. концерт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 20. квітня 1937.

7.— Ранішня авдиція, 7.25 Програма на день, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика в гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Пригоди духів, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Орх. концерт, 12.40 Полудневий денник, 12.50 Швайцарські стайні основа поломинної господарки, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Інтерню з домашньою робітницею, 15.20 Легка музика з гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 „Для дітей" гр. пл., 15.50 Скринька для дітей, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Пісеньки в гр. пл., 16.15 Скринька ПКО, 16.30 Концерт югославянського хору „Обіліч", 16.55 Розвязка істор. загадки для дітей, 17.00 „Будні пп. Ковальських" горорена повість, 17.15 Камер. концерт: Цезар Франк: Форт. квінтет ф-моль, 17.50 Фемінистичний денник, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Музика в гр. пл., 18.35 Еміграційні проблеми в літературі, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Чи сучасна молодь ліпша чи гірша від давньої, 19.20 Співочий ресітаљ Ядв. Ляховської, мецосопр., 20.00 Гутірка музика зі слухачем радія, 20.15 Симф. концерт; у перерві коло год. 21.00 Вечірній денник. Актуальна гутірка 22.30 Поет. чвертьгодина: Еміль Верган. 22.45 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Середа, 21. квітня 1937.

6.30 Ранішня авдиція, 7.25 Програма на день, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика в гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: „Фагот", Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Орх. концерт, 12.40 Полудневий денник, 12.50 Світ дитини в мешканні, 14.30 Оперетове попурі, з гр. пл., 15.00 Господарські вістки, 15.15 Легка музика з гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Російська музика, з гр. пл., 15.45 Технічна скринька, 15.55 Дворжак: Славянський танок ч. 1., гр. пл., 16.00 Програма на завтра, 16.05 Корнгольд: Дві пісеньки, 16.10 Коли великі люди були малі „З дитячих літ Ожешкової", 16.30 Дута орхестра, 17.00 Ліс — оборона перед ворогом, 17.15 Концерт солістів, спів скрипка, форт., 17.50 Злехота і радість життя, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Ерінвія хор із гр. пл., 18.40 Загальна скринька, 18.50 Суспільне значіння „Дня ліса", 19.00 „Масковий баль" обичаєвий обр. із жит. Вацл. Берента „Діоген у контуші", 19.25 Учителі музики при праці, 19.40 Пісні, консьский тенор, форт., 20.20 „Гангстери" ський тенор, форт., 20.20 „Гангстери" скет. 20.35 Хвилина бюра студій, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенівський концерт у вик. Карла Цеclі. 21.30 Бах: Кантата ч. 211 (Кафекантате): орх., хор, Дудич-Литошинська сопр., Волинський тенор, Фелнер бас, 22.05 Танкова музика у вик. малої орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Подяка.

Усім, що після нагадійної смерти найдорожчої жінки і мами, бл. п. КАРОЛІНИ З РУШЧІВ ГАВРИЛІВ, поспішили зі словами потіхи та розради і помогли нам у тім великім горю, складаємо щиру подяку. Зокрема дякуємо Вп. П. Редакторам Каролям Дзюбкам за поміч і співчуття, яке Вони виявили нам у часі недуги Покійної. Дякуємо Вп. П. Лікарям Лімановському, Ганкевичеві, Стефкові, Шпетові та лікарям Суспільної Обезпечальні Кашубинському, Кондзелевській, Теклі і Фрідманові за совісну опіку підчас тяжкої недуги Помершої. Дякуємо всім Приятелям, Знайомим і Сусідам, що відпровадили тлінні останки Покійної на вічний спочий.

Львів, 19. IV. 1937.

Тома Гаврилів — муж; Марія, Олена — доньки.

ОПОВІСТКИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ. Зїзд бувших учнів гімназії в Камінці Струмиловій відбудеться в неділю дня 16-го травня 1937. Діловий Комітет просить взяти в ньому участь усіх тих, що були учнями камінецької гімназії в роках 1909—1918. Зголошення приймають — та ближчих інформацій уділюють: **Д-р Іван Лемішка Камінка Струмилова, — кс. А. Громадзкі, Львів, Фредри 3.**

З огляду на те, що п. інж. Петро Базилевич відмовився дати сатисфакцію п. дир. Іванові Мельникові за заподіяну йому словну обиду — подаємо до відома, що згідно з принятими звичаями між людьми чести, п. інж. П. Базилевич неадібний дати сатисфакції чести. — Юліян Тарнович. М-р Іван Ковалик.

Замісць квітів на могилу бл. п. Д-ра Остапа Прийми, складають Константина і Ярослав Витошинські на українських інвалідів зол. 10.—.

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

УКРАЇНЕЦЬ 40 років, на доброму матеріяльному становищі у Франції, шукає дівчину або бездітну вдову не молодшу 28—30 років, українку патріотку, котра поїхала до Франції в цілі матримоніяльній. Листи й фотографії слати на таку адресу:

КУПНО - ПРОДАЖА

НОВИЙ ДІМ з мансардою, готівка 9.000, банк 4.000 „Трансакція" Львів, Длугоша 1.

МУРОВАНИЙ ДІМ 5 кімнат, 200 сяжнів городу, 8.000 „Трансакція" Длугоша 1.

ДІМ ПАРТЕРОВИЙ, три кімнати, кухня, бічна Потоцького 12.000. „Трансакція" Львів, Длугоша 1. 657 2—5

ВАЖНЕ для П. Промисловців. На продаж дешева парцеля вул. Зборовських 24. Відомість Зборовських 36 крамниця Брліха. 682 7—5

РІЖНІ

СРІБЛЮ, золото, дешево у фірмі РОЗВАЖЕВСЬКИЙ. Власні робітні годинникарські та ювилерські. 589 5—7

ПЕРШОРЯДНА кравчиня приймає всіляку дамську гардеробу, скоро й дешево На Байках 23. II. п. м. 8. 640 3—3

НАПРАВА вічних пер „Прециз'я" тепер Шайнохи 1 і Рутовського 12. 638 4-10

БОН-ТОН вимагає чистої гардероби й комірців із пральні Кульчицького, Личаківська 117. 687 5—?

ЗА 1 ЗОЛ. переробляю капелюхи жіночі і мужеські. **Коперника 26, подвіря.** 700 1—3

ОБУВУ на свята найдешевше поручає фірма „КРАХА" власник Й. Штрассер, Галицька 15 (в подвірю). **ДЕШЕВО БО В ПОДВІРЮ.** 662 5—10

ПІДШТАНКИ дамскові подвійні кляни в кроці 2.25, сирій шовк 2.75 „АСТРА", Сикстуська 2. 689 1—1

ДИТЯЧІ ПЛАЩІ, знаменити і дешев. „СВІТ ДИТИНИ" Сикстуська 2. 689 2-2

ОБРУЧКИ шлюбні, перстені заручинові, швайцарські годинники найдешевше поручає ВАНДЕР, Шайнохи 1. Прецизийна дешева направа годинників і біжутерії. 412 5—7

КРЕТОНИ англійські на обиття, покровці, ВАНК пл. Марійські 6. 531 7—10

ОГОЛОШЕННЯ.

Товариство опіки над українськими робітницями і робітниками в Стрию

подає до відома, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

тогож Товариства відбудуться **дня 25. ц. м. в год. 5. пополудні** у власній домівці з таким порядком:

1) Відчитання протоколу з попередніх Заг. Зборів.

2) Звіт з діяльности Т-ва і касовий.

3) Уділення абсолюторії уступаючому Виділові і вибір нового Виділу.

4) Вибір Мирового Суду.

5) Внески і запити.

На випадок неприсутности потрібного числа членів в год. 5., ті самі Збори відбудуться в годину пізніше з важністю ухвал без огляду на скількість присутних членів.

Стрий, дня 18. квітня 1937.

Управа Товариства.

МІСЬКЕ

Заведення Заставниче

Відділ Міської Комунальної Каси Ощадности у Львові на підставі дозволу Міської Управи в кор. стол. м. Львові з дня 31. березня 1937 до ч. В. 11/І 761/37

уладжує

в днях 10, 11, 12 і 13. травня 1937 р. від години 9 до 13 (1) і від 16 (4) до години 19 (7 ввечір) у власнім льокалі при вул. Валовій ч. 9. II. пов.

ЛІЦИТАЦІЙНУ ПРОДАЖ ЗАСТАВІВ.

Продаж будуть невикуплені предмети зі золота, срібла, шляхотних каменів, заставлені, агаіцо оплачені тільки по день 30. червня 1936, а назначені: Серія VII від ч. 34.407 до ч. 69.812, також непродані або заняті на минулих ліцитаціях: Серія V. від ч. 1 до 100.000, серія VI. від ч. 1 до 100.000 і серія VII від ч. 1 до ч. 34.406, тому, хто дасть найбільше.

Друга ліцитація по думці і на умовинах § 33. реґуляміну, відбудеться по скінченню ліцитаційним заставів у днях 12. і 13. травня 1937 року.

У Львові, 8. квітня 1937 р.

КНИЖЕЧКА

ВЕЧІРНЯ І ПАРАКЛИС

ДО ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ

конче потрібна кожному вірному, що хоче брати живу участь у цих Богослуженнях. Ціна 1 пр. 20 сот., 5 примірників з почт. оплатою 1.15 зол. Хто замовляє 50 примірників, дістає 25 проц. знижки. Замовляти: Адміністр. „Діла", Львів, Ринок 10.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.

— **Премія для наших Читачів.** Хочемо звернути увагу наших Читачів, що 30. квітня ц. р. появиться в нашому часописі оголошення, що починається від слів: „Даром на пробу". Кожний з Читачів, який виріже це оголошення і покаже в якійнебудь крамниці, що веде продажу відомих ножиків до голення **„Гром"**, дістане **зовсім даром** один елястичний ножик **Гром Екстра Тонкий.** Репрезентантка фабрики **„Гром"**, фірма Кшиштоф Брун і Син у Варшаві хоче в цей спосіб віддати під осуд опінії відомі своєю якістю ножики „Гром". Є це єдині краєві ножики електричнo „відпускані", завдяки чому їх вістря є незвичайно загартовані, а боки „відпускані" і гнучкі. Просимо наших Читачів використати цю нагоду, яку ми дістали в порозумінню з фірмою Кшиштоф Брун і Син. Отже памятайте вирізати оголошення, яке появиться 30. квітня ц. р.

Відозви й комунікати.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА ПОКУТТЯ!

Рада Української Бурси в Коломиї веде від вересня **ц. р. дешеву ремісничу бурсу для хлопців.** Удержання в цій бурсі коштує 10—15 зол. місячно, двох удержуємо безплатно. Питомці бурси — це головно учні місцевої промислової школи. Зазначуємо для інформації ширших кругів громадянства, що в Коломиї є такі фахові школи: 1) Державна школа деревного промислу, де вчать 4 роки столярства, різьбарства, меблярства, токарства; річна оплата коло 100 зол. 2) Державна шевська школа. Обі школи для хлопців і приймають учнів по укінченні 6 клас сільської школи. 3) Фахова школа для дівчат, де вчать крою, шиття біля і т. п. Оплата місячна 5—10 зол.

В 1937 р. приступаємо до заложення **української торговельної школи й однорічного курсу для абітурієнтів.** Кандидати всіх цих шкіл знайдуть дешеве приміщення в нашій бурсі, яку маємо намір поширити на 50—60 **хлопців і дівчат.**

Тепер докладаємо до удержання бурси коло 120 зол. місячно з членських вкладок головно місцевої інтелігенції. На справлення інвентаря і розбудову бурси потребуємо фондів. Тому звертаємось до свідомого українського громадянства і всіх установ Покуття, до всіх бувших учнів коломийської гімназії і сильніших установ у краю з **горячим проханням вступати в члени звичайні з вкладкою 50 сот., або допомiжні з вкладкою 25 сот. місячно.** Вписове 1 зол. одноразово. Хто не міг би приступити в члени, просимо хоч одноразовим датком причинитись до піддержання ремісничої бурси. Громада по нитці — бідному сорочка. Просимо всі установи, головно кооперативні, памятати при розділі чистих зисків за 1936 рік про підмогу для української ремісничої бурси в Коломиї. Три тисячі кооператив у краю, якби зложили тільки по 1 зол., далиб нам потрібну квоту на закупно уладження для бурси. Більше не просимо. Кожний повіт має свої окремі потреби. Сильніші установи дадуть більше і за слабших і за байдужих, які не зможуть чи не схочуть дати. Всякі жертви і вклади просимо слати на адресу: Кооперативний Банк „Покутський Союз" у Коломиї, ч. конта 1415.

Всі українські часописи просимо ласкаво помістити оцю нашу відозву.

ЗА РАДУ УКРАЇНСЬКОЇ БУРСИ В КОЛОМИЇ:
Богдан Дідицький, голова, **Михайло Білик**, секретар.

—o—

Дописи.

ЛЬВІВ

Анкета у справі дрібної ощадности відбулась 9. п. м. з ініціятиви Повітового Кредитового Товариства (Украйнбанку) у Львові і Т-ва „Ощадність" при участи 28 делегатів зі сіл львівського повіту Центробанк репрезентував дир. М. Кисілевський, Ревізійний Союз Українських Кооператив м-р Старосольська. Анкетою проводив адв. м-р Е. Жизневський, реферував інж. Цімура. Анкета виказала належне зрозуміння ваги дрібної ощадности, відпоручники з сіл дали доказ інтелігенції, бо дискусія була дуже річева. Можна ствердити, що село прийшло до зрозуміння, що українська кредитова установа необхідна в кожному селі. Це зрозуміння є початком поправи невідрадного стану у львівському повіті, де на 126 сіл є всього 14 українських кредитових установ, а з них лише 4 розвинули досі правильну діяльність. На 23 польських кас Стефчика є ще 4 дуже добре розвинені німецькі кредитові каси. До поправи прийде п сам осснування в кожному селі ощадностевої збірнички. Її можна буде оснувати щойно після зібрання кількох сот золотих у дотичному селі.

Також треба по селах подбати про те, щоб кожна кооператива, не лише кредитова, але і споживча, мала в Украйнбанку відповідне готівкове поготівля, що причиниться у високій мірі до кредитової здатности кооператив та злекшить товаровий оборот споживчим кооперативам (засівні позички) і взагалі злекшить селянам кредит.

МОСТИЩИНА.

Луговий інструкторський курс відбувся у днях 25. до 29. березня п. р. у Годинях заходом Повітового Т-ва „Луг" у Мостиськах при участи 78 делегатів з 11 „Лугів". Курс почався 25. м. м. в год. 10. передполуднем Службою Божою, яку відправив о. Гамерський В. Опісля всі курсанти зібралися в читальняній домівці на святочне відкриття курсу. Делегатами „Великого Лугу" на курсі були п. Евген Вербинський і п. Беба Вишневська. Командантом курсу був писар „Пов. Лугу" Мирон Федищ. Впоряд, польові вправи, руханка, спортові гри і забави відбувались на вільному повітрі, виклади в читальняній салі. Польові вправи на 1937-38 р. переводили пп. Евген Вербинський і Беба Вишневська. На курсі викладали: о. А. Пшепюрський християнську етику; п. д-р Ксеня Лебедовичева гігієну і поміч у наглих випадках; д-р В. Ломінський суспільно-громадянське виховання, п. Шуцький Михайло національне виховання молоді; п. Ст. Байдала самоосвіту; п. В. Фадевич географію України; п. Антін Александер історію України, спортові гри та руханку; п. В. Лаба протиrазову оборону; Е. Вербинський тереноznавство; Александер Юлія ролю жінки в „Лузі"; п. М. Федищ історію та ідеольогію Лугової Організації та культурно-освітню працю в „Лузі"; п. О. Федишн лугове діловодство та обовязки лугoвиків і луговичок супроти Лугової Організації. В неділю 28. п. м. відбулася спільна фотографія, вечором святочна академія в честь Т. Шевченка. Позамісцеві курсанти харчувалися у спільній кухні, яку вели годинські луговички під проводом п. Вовкової. Перед закінченням курсу відбувся іспит. Промовою голови „Пов. Лугу" п. Федищ Осипа та роздаванням свідоцтв закінчено курс. Курсанти, вдоволені з курсу та з повною охотою до праці для добра Лугової Організації, розїхались домів.

П. Л.

ВОЯНИЛІВ.

Загальні Збори Районової Молочарні у Войнилові відбулися 27. м. м. при участи делегата Маслосоюзу інж. М. Хроновята. З нагоди 10-ліття кооперативи перед загальними зборами відправили о. дек. Л. Зарицький та о. Ю. Тарантюк Службу Божу в парохіяльній церкві, а в год. 11. панахиду за померлих членів „Р. М." у великій салі величавого власного будинку. На загальних зборах було приявних 77 делегатів від сметанкових збірень, 10 членів Надз. Ради, 3 члени Дирекції і 8 гостей. Збори відкрив голова Н. Ради о. Л. Зарицький, який стоїть у проводі „Р. М.", як голова Н. Р. від її заснування, на секретаря п. В. Кондрата з Томашовець-Камінного, після чого переповів історію діяльности кооперативи за ввесь час її істнування. Опісля член Дирекції д-р Рудницький відчитав список усіх померлих членів „Р. М.", память яких присутні вшанували повстанням з місць. Зі звітів Дирекції, що їх складали д-р Рудницький і дир. Ю. Зелик, присутні довідалися, що „Р. М." має 18 збірень з 2.770 членами. Молока перероблено у 1936 р. 1,244.792 і пів літрів, з якого вироблено 49.420.60 кг. масла. За молоко виплачено селянам у 1936 р. 92.708.54 зол. За ввесь час свого 10-літнього істнування виплатила „Р. М." своїм доставцям 1,261.945.08 зол. Заг. збори приняли звіт до відома і признали Дирекції та Надз. Раді абсолюторію. Заг. Збори мали поважний, діловий характер. Дуже повчальний реферат виголосив інж. Хроновят та підкреслив, що „Р. М." у Войнилові була першою молочарською кооперативою в краю, зорганізованою на зразках районізації. Слід замітити, що ця наша установа розвивається добре, маючи Дирекцію у складі: д-р Рудницький Нестор, Просиняк Семен і Юліян Зелик.

Приявний.

Спорт.

ПРОҐРАМА НЕДІЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

Грище Сокола-Батька: год. 10 передполуднем: **Окружний біг навпростець.** Збірка змагунів у год. 9 рано.

Також: год. 10.30 передпол. **Буйтур — УРСК** змагання за мистецтво У. С. С.

Також: год. 3. попол. тов. змагання **Зоря — Степ.**

Площа Р. С. К. О. Богданівна: год. 3. пополудні **Богун — Тризуб** змагання за мистецтво УСС.

Грище Білого Орла Клепарів: Год. 2. попол. **Україна II — Білий Орел II** тов. змагання.

Також: год. 4. попол. тов. зм. **Україна I 6 — Білий Орел.**

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ Gminy król. stoł. m. Lwowa. Lwów, 1. kwietnia 1937. R. VI. № 7.

OKO W OKO, miesięcznik. Wydawca S. J. Imber, Lwów. Nr. 4. za kwiecień 1937.

PLON, tygodnik literacko-społeczny. Warszawa. R. V. № 13 (182).

MORZE. Warszawa, kwiecień 1937 r. № 4. Rok XIII.

Театри.

Український Мол. Театр „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

САМБІР:
18. IV. Земля (Стефаник, Жадові).

СТ. САМБІР:
19. IV. Т. Шевченко.
20. IV. Мурашлі.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича

ГОРОДЕНКА:
18. IV. Чорногора в огні (Довбуш).

ЗАЛІЩИКИ:
19. IV. Шаріка.
20. IV. Вій.
21. IV. Довбуш.

БОРЩІВ:
22. IV. Циганський барон.
23. IV. Муж двох жінок.
24. IV. Вій.
25. IV. Шаріка.
26. IV. Шалапут.
27. IV. Довбуш (Чорногора в огні).

Великий Театр:

Неділя, 18. IV. год. 3.30 попол. по зниженій: „Мадам Сан Жен". Год. 8. веч. опера „Ловці перел".

Понеділок 19. IV. год. 7.30 веч. „Професія пані Воррен".

Вівторок 20. IV. год. 7.30 веч. „Професія пані Воррен". Вистава закуплена. Купони „Або" неважні.

Середа, 21. IV. год. 8. веч. опера „Травіята".

КІНА.

АПОЛЬО: „Дипльоматична жінка".
АТЛЯНТИК: „Кров на морі" з Мозжухіном і Гарі Бавром.
ВАНДА: „Ялая", „Тореадор і жінки".
ҐРАЖИНА: „Два дні в раю".
ЕВРОПА: „Три сестри Пенні".
КАСІНО: „Камелієва жінка" з Ґретою Ґарбо.
КОПЕРНИК: „Танцюючий пірат".
МАРУСЕНЬКА: „В. 3. 6. не приїхала".
МЕТРО: „Нана" з Анною Стен і „Єгипетські ночі" (Еді Кантор).
МІРАЖ: „Будеш усе моя" із Ґрейс Мур, „Закохався в Монте Карльо" з Ліліяною Гервей.
МУЗА: „Сан Франціско".
ПАЛЯС: „Не вір мужчині" з Джоан Крофорд і Кларком Ґейбл.
ПАН: „Пан із мільйонами" з Ґері Купером.
ПАКС: „Білий ангол" із Кей Френсіс і додатки.
РАЙ: „Мельодії знад Дунаю" комедія.
СВІТ: „Деревляні хрести", „Геройська бригада".
СТИЛЕВЕ: „Рік 2000" на основі Велса та ревія.
ТОН: „Королева джунглів".
УТІХА: „Малий бунтар" із Ширлей Темпль" і ревія „Лікарство на смуток".
ХИМЕРА: „Крихітка щастя", „Пять дівчаток із Канади".

Шкіряні каганці

ремінці для псів в найліпшім гатунку, велика величина по зол. 1.40, линви по 0 сот., гарапи по 1.50 — продає Роб.тня Римарсько-Галантерійна Н. Б А Р Е Р, Львів, Сикстуська 2, побіч фірми „Саламандра". 519 5—

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)
„Ню Йорк" (перший раз).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 18. квітня 1937.

Берлін (357) 12.00 Музика, 18.30 Веселі дуети на два форт., **Білгород** (437) 18.30, 19.00 Спів, **Братіслава** (299) 10.20 „Із Трамонто" дір. поема Респігія, 19.30 21.00 „Від казки до казки" балет Нейдбала **Брюсель франц.** (484) 20.00 „Роса" оп. Пуччінія, фрагм. **Будапешт** (550) 12.30 Концерт оп. орх., 17.00 Циг. музика, 18.30, 19.00 Сальон. музика, 19.30 20.00, 21.00 „Княжна" оп. Легара, **Віденъ** (507) 11.45, 12.00 Симф. концерт, 15.40 Клясична камер. музика, 17.40, 18.00 „Радійте життям" розр. концерт, 20.05, 21.00 „Два дні щастя" ком. Шентана, 22.30 Танк. музика, **Дайтшляндзендер** (1571) 10.45 Фантазії на органах Вріліцера, 14.00 Авд. для дітей, 18.00, 19.00 Мельодії і ритм, орх. концерт, 20.00, 21.00 Музика, спів, **Кошиці** (259) 18.00 Для Закарпаття, **Мілянь** (369) 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Авзоліна ів бока" муз. ком. Вебера й Ван Паріса, **Мінхен** (405) 6.30 Повні, музика, 12.00 Орх. концерт, 14.15 Для дітей, 15.05 Сучасні пісні, 16.00 Веселе полудне, 20.00, 21.00 Концерт нім. музики, **Прага** (470) 16.25 Орх. концерт, **17.50 18.00 „Тарас Бульба" оп. Ріхтера на осн. Гоголя**, 20.45, 21.00 Кабарет у шестистінику, **Радіо Парі** (1648) 12.30 Розр. музика, 18.15 20.15 Спів, 17.00, 18.00 Концерт, 20.30, 21.00, 22.00 Театр Уяви, **Рим** (421) 17.00, 18.00 Симф. концерт присв. пам'яті Респігія, 21.00 Орх. концерт, хор рим. базиліки.

ВОВНИ — наймодніші гатунки і кольори — ДІМ ВОЛІЧКИ — Львів, ул. Сикстуська ч. 2 (побіч брами). Безплатна наука, найновіші журнали.

Понеділок, 19. квітня 1937.

Берлін (357) 17.45 Нар. пісні, 19.10 Соната на форт. і віол. Фіддера, 19.40 Вечірній гомін, 21.00 Орх. і солісти, **Білгород** (437) 18.00 Концерт, 20.00, 21.00, 22.00 Опера, **Будапешт** (550) 12.05 Балалайкова орх., 15.30 Солісти, скр., форт., 17.30, 18.00 Циг. музика, 18.50, 19.00 Спів, 20.10, 21.00 Концерт фільг. орх., 22.10 Танк. музика, **Відень** (507) 12.00 Нова австр. лірика, 17.25 Форт., тенор, 20.00 Концерт балаянь, 21.00 Симф. концерт, **Дайтшляндзендер** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.10 Невідомі Шопенові твори, 21.00 Танк. музика, **Кошиці** (259) 18.00 Для Закарпаття, **Мілянo** (369) 17.15 Танк. музика, 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.00 Скрипк. ресітал Аріго Серато і комедія, 22.30 Хор, **Мінхен** (405) 8.30, 9.00 Весела музика, 15.00 Для дітей, 16.30 Форт., 18.00 Розр. концерт, **Прага** (470) 17.35 Концерт данського квартету, 18.20 Сучасна музика, 19.25 Сальон. квартет, **Радіо Парі** (1648) 1.200 Орх. концерт, 13.15, 17.45 Спів, 15.30 Відчит із Сорбони, 18.30 Скрипка, 19.40 Гумор, 19.45 Сценка, 20.30, 21.00, 22.00 „Наречений з льотерії" оп. Месажера, **Рим** (421) 17.15, 20.40, 22.15 Музика, 21.00 Симф. концерт.

Найдешевіше 2664
скло, порцеляна, у столітній фірмі
ЯН КВЕСТ
ЛЬВІВ, РИНОК 37. — ТЕЛ 24 737.

Вівторок, 20. квітня 1937.

Берлін (357) 16.30 Весела муз. авдиція, сопран, барит., віол., акордеон, 19.40 Вечірній гомін, 20.10 Орхестра Гітлерового полку, 21.00 Розр. музика, **Білгород** (437) 18.30 Нар. пісні, 19.50, 20.00 Форт., 20.30, 21.00 Концерт орх., спів, **Будапешт** (550) 12.05, 22.15 Циг. музика, 13.30 Орх. концерт, **Відень** (507) 12.00 Розр. музика, 15.15, 16.55 Для дітей, 17.20 Весняні пісні, 17.40 Спів. ресітал П. Льоренція, барит., 20.00 Хор, 20.40, 21.00 Ревія пробоєвиків, 22.20, 23.00 Вагнерівський концерт, **Дайтшляндзендер** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Весняні пісні, хор, 20.10 Розр. музика, **Кошиці** (259) 18.00 Для Закарпаття, 19.50, 20.00 Оп. мельодії, **Мілянo** (369) 17.15 Орх. концерт, 19.00, 20.40, 21.30 Розр. музика, 22.10 Неаполітанські мельодії, 22.45 Танк. музика, **Мінхен** (405) 12.00 Розр. концерт, 15.00 Для дітей, 20.10, 21.00 Вок.-муз. концерт, **Прага** (470) 17.30 Концерт, 18.10 Солісти, **Радіо Парі** (1648) 12.00 Орх. концерт, 13.15, 17.45, 18.45 Спів, 17.30 18.30 Форт., 20.15, 21.00, 22.00, 23.00 „Фігарове весілля" оп. Моцарта, **Рим** (421) 17.15 Скрипка, (Дж. Баццара), 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Йола" оп. Дж. Мулє.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 18. квітня 1937.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Для села: Хліборобська газетка, Музика з гр. пл., Справа управи цукрових буряків у Ст. Галичині, 8.42 Гаєвий: Колисанка, (гр. пл.), 8.45 Програма на днні, 8.50 Раніший денник, коло год. 10.30—11.57 Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Розр. концерт; у перерві коло год. 13.00 Фільмовий огляд, 14.00 Репортаж із життя, 14.30 Орхестра мандолінистів, пісенькарі, 15.15 Для села: „Правду кажіть, Андрію" ділльог про л.-с. Оранки, Огляд ринків різьних продуктів, 16.10 Легка музика з гр. пл., 16.20 „Львівонка" поет.-муз. сюїта, 17.00 Симф. концерт, орх., хор, 19.00 „Легенда Молодої Польщі Бжозовського", 19.15 Вок.-муз. концерт, 19.45 Літер. хвилини: „Професор Цвіє", фрагм із „Перипетій ідеаліста" Ж. Райса, 20.00 Продовження вок.-муз. концерту, 20.20, 20.21, 20.32 Спортові вістки, 20.40 Політ. огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 „Найдена мельодія" гумореска, 21.20 Форт. ресітал Бевереджа Вебстера, 22.00 Лісні відгомони, муз. авд., хор, Реслер-Стоповська сопран, рецитації, форт., капеля, 22.30 Мала орхестра; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

ШКІЛЬНУ ЛЕКТУРУ
позичає
„Vita" пл. Марійська 8
(будинок Шпрехера)

Понеділок, 19. квітня 1937.

6.30 Раніша авдиція, 7.25 Програма на днні, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Історія ножа та виделок, Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Віденські вальси І. Штравса та Вальдтайфля, 12.30 Від варстату до варстату, 12.50 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Пісоньки у вик. Юрандового хору, гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 З еспанської музики, гр. пл., 15.55 Суспільна гутірка, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Легка музика з гр. пл., 16.15 Куток мови, 16.30 Нар. капеля, 17.00 Організація педагогічних ліцеїв, 17.15 Концерт солістів, 17.50 „Мешканка забутої криниці" Акселя Стерни, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Мендельзон-Бартольді, гр. пл., 18.35 Східниця — столиця нафти, 18.50 Посівне плекання збіжа, 19.00 Военька авдиція, 19.30 Старі пробоєвики, орх. концерт, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопен як письменник, 21.30 Відгомони Віленщини: Старообрядовці, 22.00 Концерт орх., спів; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Зол. 6'50 ЗОЛОТІ ПЕРСТЕНІ з 14 кар золота тільки
у Б. ҐРІНБЕРҐА, Сикстуська 4.

Вівторок, 20. квітня 1937.

6.30 Раніша авдиція, 7.25 Програма на днні, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Пригоди вухів, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Орх. концерт, 12.40 Полудневий денник, 12.50 Швайцарські стайні основа полонинної господарки, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Інтерв'ю з домашньою робітницею, 15.20 Легка музика з гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 „Для дітей" гр. пл., 15.50 Скринька для дітей, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Пісеньки з гр. пл., 16.15 Скринька ПКО, 16.30 Концерт югославянського хору „Обіліч", 16.55 Розвязка істор. загадки для дітей, 17.00 „Будні пп. Ковальських" говорена повість, 17.15 Камер. концерт: Цезар Франк: Форт. квінтет ф-моль, 17.50 Фемiністичний денник, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Музика з гр. пл., 18.35 Еміграційні проблеми в літературі, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Чи сучасна молодь ліпша чи гірша від давньої, 19.20 Співочий ресітал Ядв. Ляховської, мецосопр., 20.00 Гутірка музика зі слухачем радія, 20.15 Симф. концерт; у перерві коло год. 21.00 Вечірній денник, Актуальна гутірка 22.30 Поет. четвертьгодина: Еміль Верґарен, 22.45 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

ОПОВІСТКИ.

Заходом Тов. Катихитів зачинаються в церкві св. Духа вул. Коперника 36 **реколекції для панів** в понеділок дня 19. квітня в год. 6-ій вечором. Сповідь 23. квітня в год. 5-ій. Св. Причастія субота 24. квітня год. 7.30. 690

Замість цвітів на могилу бл. п. д-ра О. Прийми складають 10 зол. на Шпиталь ім. Шептицького **С. і М. Тараньки.**

TELEFUNKEN
Нові фоноплястичні відбірники
Максимальна селективність, самочинне вигулювання фейдінґу. Найновіші лямпи. Гарна новочасна скринька. 1—6

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг 90·03 88·60, Доляри американські 5.28·00, 5.25·50, доляри канад. 5.28·00—5.25·50, Фльорени гол. 289·61—287·90, Франки фр. 23·59—23·45, Франки швайцарські 120·70—119·90, Фунти англ. 25·96—25·80, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 16·10—15·70, Кор. дан. 115·89—115·15, Кор. норв. 130·18—129·40, Корони шв. 133·72—132·80, Ліри італ. 24·50 — 23·50, Марки фінл. 11·47 —11·00, Марки нім. 125·00—122·00, Шил. австр. 97·50—96·50, Марки нім. срібні 130, 127.

Акції.

Банк Польський 100·00, Цукор 30·50, Вугіль 19·50, Ліпнол 13·50, 13·00, Островець 18·00.
Тенденція сильніша

Папери.

3 пол. інвест. I ем 65·75, серія непот., 2. ем. 64·75, серія пнвот., 6 дол. 54·50 54·25, купон 4·62, 4 проц. прем. дол. 44·50, 7 стабіл 365·00, купон 0·49, 4 проц. пол. консолід. 55·05, 56·25, 56·25, 56·00 55·75, 54·25 два ост. др.

Збіжжя.

Львів, 17. IV.

За 100 кг. льоко вагон Львів:

Пшениця одн. червона	29·00—29·25
Пшениця збір. червона	28·25—28·50
Пшениця одн. біла	28·75—29·00
Пшениця зб. біла	28·00—28·25
Ячмінь одн.	23·50—23·75
Ячмінь на пиво	22·00—22·25
Жито шт. I.	23·25—23·50
Жито шт. II.	23·00—23·25
Крупи ячм.	33·00—33·00
Пенцак ч. IC.	33·00—33·00
Мука пшен. ст. гат. I вис.	45·50—46·00
" " гат. I А	44·50—45·00
" " гат. I Б	43·50—44·00
" " гат. I Ц	42·50—43·00
" " гат. I Д	41·50—42·00
" " гат. II А	40·00—40·50
" " гат. II Б	39·50—40·00
" " гат. II Ц	38·75—39·25
" " гат. II Ц	37·50—39·50
" " гат. II Е	35·50—36·00
" " гат. II Ф	34·00—34·50
" " гат. II Г	32·00—32·50
" " гат. III А	24·25—24·75
" " гат. III Б	22·75—23·25
Мука пшенич. разова до 95%	32·25—32·75
Мука житна гат. I. 0—50%	35·50—36·25
Мука житна вис. 0—95%	39·50—39·75

Інші курси незмінен.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 17. квітня н. р. кооператива платить за льоко Львів:
1 кг. масла десерового бльок. без опакування . . . . . 2.95 зол.
1 кг. масла десеров. бочкове та експ. включно з опакув. 3.00 "
молоко від 11. 1. ц. р. . . 0.16—0.17 "
копа яєць . . . . . . 2.50 "
Тенденція на масло і молоко вдержана, на яйця слаба.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 17. IV. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвір'я птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:
Індички I. кл., добре умясені, повногруді товсті 1.40 зол.
Курки молоді I. кл. товсті без запилку на ногах від 1.80 кг. вгору 1.15 "
Слабших сортів від вище поданих не приймає.

НАУКА

ФРАНЦУСЬКОГО до іспиту W. S. H. приготовляє рутинована учителька, уділяє конверсації, корепетиції. Цлова 12. м. 7. I. поверх (перша бічна Пекарської). 688 1—1

ПІДПРИЄМСТВА

РЕСТОРАН-БУФЕТ, повітцьо звінуваний, в центрі воєвідського міста, добре проспер'ючий продам з причини недуги. Зголош. до „Діла" під **„Скоро"**. 3-5

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

АПЛІКАНТ адвокатський (2 і пів року практики) шукає місця в адвоката. Зголош.: Адв. Живоцевський, Львів, — Сикстуська 38. 670 2—2

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

КУПНО - ПРОДАЖА

ВАЖНЕ для П. Промисловців. На продаж дешева парцеля вул. Зборовських 24. Відомість Зборовських 36 крамниця Ерліха. 682 1—3

ТРІЮМФ світової слави, машини до писання бюрові і валізкові продає Міхальський, Львів, Фредри 7. 618 1-6

МОТОЦИКЛІ TWN найновіші моделі на рік 1937 продає Міхальський, Львів, Фредри 7. тел. 207.43. На проспект долучити марку. 618 3—6

КАМЕНИЦЯ поверхова, комфортова 170 сажнів., готівкою 25.000, довг 12.000: „Трансакція", Львів, Длугоша 1. 112

КАМЕНИЦЯ поверхова, комфортова, готівка 10.000, довг 24.000: „Трансакція", Львів, Длугоша 1. 2—2

КАМЕНИЦЯ двоповерхова, нова комфортова, готівкою 32.000, довг 20.000: „Трансакція", Львів, Длугоша 1. 2—2

ФОРТЕПІЯН першорядний „Вірта" продам на догідних умовинах. Райковський. Фрідріхів 10. 679 1—

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МІСЦЕ вільне для лікаря українця на Гуцульщині. Зголош. до „Діла" під „Гуцульщина". 684

РІЖНІ

АБАЖУРИ новочасні, Пілсудського 6 Тел. 256.38. 661 1—4

СОРОЧКИ попелінові з дзома ковнірами шовк. поп. 8.25, Фабрика білля „АСТРА", Сикстуська 2. 689 1—1

ДИТЯЧІ ПЛАЩІ, знамениті і дешеві „СВІТ ДИТИНИ" Сикстуська 2. 689 1-1

РОБІТНЯ КОВДЕР, Кентшинського 4, солідно переробляє і виконує нові. Ціни найнижчі. 560 1-5

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 43-100

ПЕРЕРІБКИ КОВДЕР 3.— у ДУБСА Сикстуська 6. 575 3-1

ПЕРШОРЯДНА кравчиня приймає всіляку дамську гардеробу, скоро й дешево На Байках 23. II. п. м. 8. 640 2—3

КОВДРИ — свіжа вовна. постіль. Варіб. ня ВАНК, пл. Марійська 6. 508 7-10

ХРИСТІЯНСЬКА ВИРІБНЯ КОРСЕТІВ „Крайопшемисл", Львів, Боїмів 1, виконує: корсети, нагрудники, гигієнічні опаски, солідно дешево. Приймає направи і чищення 536 7—7

ФОРНІРИ І ДИКТИ, спеціяльність: форніри екзотичні **Брати Ґельберг — Львів** Папенська 19. тел. 243-91. 627 —5

НАПРАВА вічних пер „Прецизія" тепер Шайнохи 1. 638 3-10

НАЙЛІПШІ СТУДЕНТСЬКІ ШАПКИ поручає християнська виробня Яна Вітмана, Львів, Трибунальська 1. 650 —5

НОВОВІДКРИТИЙ магазин „Конкуренція" Сербська 15 продає: панчохи, скарпитки, рукавички, трикотаж, білля по дуже низьких цінах. 651 2—3

БОН-ТОН вимагає чистої гардероби з комірців із пральні Кульчицького, Личаківська 117. 637 4—

ОБУВУ на свята найдешевше поручає фірма „КРАХА" власник Я. Штрассер Галицька 15 (в подвір'ю). **ДЕШЕВО БО В ПОДВІР'Ю.** 662 3—10

МАҐАЗИН жіночої конфекції **Адольф Барт** Галицька 10, II. п. ЛЬВІВ — поручає НОВИНИ в плащах, костюмах і сукнях

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

спеціяліст венеричних та шкірних недуг і лікарської косметики

Д-р ФІШЕР

б. довголітній лікар асистент дерматольог. клінік у Берліні, Відні та Празі

отвираєся і ординує тепер від 9—1 і 3—7

ЛЬВІВ, вул. КІЛІНСЬКОГО 3.

навпр. Віденської каварні

Тел. 251-68. Сепаратові жадальні.

ОГОЛОШЕННЯ.

Непромакальні плахти

І. КОНРАД

Львів, ул. Гетманська 22, тел. 249-83

МАТЕРІ!

Тямте, що кожна українська мати купує ВСЮ ДИТЯЧУ КОНФЕКЦІЮ ПО ФАБРИЧНИХ ЦІНАХ тільки в виробні „СТРІЯ"

ЛЬВІВ, вул. СИКСТУСЬКА ч. 30.

Цим сповните своє гасло! 673 1-5

ЖІНКИ! Як терпите від багато літ на обниженція шлунка і кишок, що виступає часто по злогах чи то з тяжкої праці, — звіться по змові зараз у Заведенню

М. ФРАЙЛІХА, ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 35.

щоб знов вернутись до праці. Прикметою цієї хороби є загальне винищення, брак апетиту, тиск і біль у підсерцевій ямці, біль голови і крижей, біль в підчеревю. Всі ті недомагання усунете при помочі наших спеціяльних опасок.

НІЩО ДИВНОГО

що всі радо купують всіляке білля мужеське, жіноче, дитяче і постелеве безпосередньо у фабриці

Пав, Львів, Сикстуська І

Бо величезний вибір і знамениті ґатунки.

Ціни низькі і постійні.

ДІМ ДИТЯЧОЇ КОНФЕКЦІЇ

„Рай Дитини"

І. ГІСС

Львів, вул. Рутовського ч. 1. (Дім Шпрехера).

Поручає дитячі вбрання, плащики для хлопців і дівчат та для студентів і студенток. Замовлення виконуємо в 24 год.

Ціни низькі конкуренційні.

Іван Дропа

Інструктор Англійського крою, Автор підручника крою

МУЖЕСЬКИЙ КРАВЕЦЬ

Львів, Ринок 19. ІІ. пов.

Виконує першорядні мужеські одяги на підставі найновіших фасонів по безконкуренційних цінах. 9—13

Перша Українська Шівальня

„ЕМКА" 19—35

Львів, Личаківська 14. І. п.

Готове мужеське білля з добірних матеріялів у великому виборі. Замовлення з власних і добраних у робітні матеріялів виконується скоро і солідно. Конкуренційні ціни.

Жалюзії склепові всіх родів

також МЕТАЛЕВІ МЕБЛІ

поручає Фабрика „FABROL" Львів, вул. Б. Ґольдмана 3. тел. 206-29

Ціни конкуренційні. Цінники на бажання.

Кравецький Сальон

М. Ґорбачинський і Син

Академічна 3. — Тел. 215-91

пригадує своїм П. Т. Клієнтам, що найвища пора подумати за літній сезон. — На складі найліпші матеріяли краєві та закордонні. Ціни доступні.

Сензація Львова!!!

Галицький Маґазин Новин

Львів, Галицька 15

ДАЄ ЯК ПРЕМІЇ:

ЗАДУРНО КУПЕЛЕВИЙ РУЧНИК	при закупі від зол. 30·—
ЗАДУРНО ПІВ ТУЗИНА ХУСТИНОК	при закупі від зол. 40·—
ЗАДУРНО СТОЛОВИЙ ОБРУС	при закупі від зол. 50·—
ЗАДУРНО БІЛЕТИ без жадної доплати	при закупі від зол. 20·—

до КІН: Паляс, Атлянтік і Апольо на місця резервові або балькон а від зол. 5·— знижкові білєти до цих кін.

Повідомляємо, що дістали ми величезний транспорт найновіших вовняних матеріялів на сукні, костюми і плащі, які поручаємо по цінах ДУЖЕ НИЗЬКИХ.

УВАГА! ПОВІДОМЛЯЄМО, що ДЕШЕВА ПРОДАЖА БІЛИХ ТОВАРІВ продовжена З ДАЛЬШОЮ ЗНИЖКОЮ ЦІН. Приймаємо чеки Централі Обороту Товарового.

Українці

які займаються закупом **льняного шмаття, льну і конопель** **оферують свій товар фірмі**

Ґ. ҐРАУЕНФЕЛЬС

Львів, Габриєлівка 4. Експорт. маґазин.

СКУПОВУЄМО ФІРАМИ І ВАГОНАМИ.

ЕЛЕҐАНТНІ МОДНІ ДЕШЕВІ ґалянтерійні товари 421

поручає на весняний сезон ф-ма:

„ҐАЛЯНТЕРІЯ"

В. Дучинський

Перемишль, Казимирівська ч. 26.

Найкращі

ПАСТИ ДО ПІДЛОГИ

та всілякі Фарби, покости, церати, щітки та олії всі купують найдешевше у

Яна Судгофа

у Львові, Ринок ч. 38.

(давніше Гібнер) або вул. Академічна ч. 8.

НА СВЯТА купуйте тільки муштарду з фабрики **МІКА** 4—10

Львів, Городецька 21. Тел. 295-50

Огородові дротяні сітки

найдешевше і найсолідніше доставляє фабрика

„СІТКОЦЕНТР"

Львів, Красіцких 18. Тел. 246-75

Дротяні вклади до ліжок та заліані ліжка ріжних системів продає по найнижчих цінах фабрика фірми

ФРЕНКЕЛЬ І ЛІДЕР

Львів, Леґіонів 25 в подвірю. Тел. 286-38.

Незрівняний в якості пудер і крем ЯПОНСЬКИЙ БІЛИЙ БОЗ завдяки якому стає цера ОКСАМИТНО-МАТОВА.

Ціна коробки з пушком зол. 1.20. 2910 51—1

„ЕЛЯ" торгівля кишок і різницького приладдя

Львів, ул. Різницька ч. 3.—Телефон ч. 105-61.

поручає: ПРИРОДНІ І ШТУЧНІ КИШКИ краєві і закордонні в найкращих ґатунках та штучні кишки марки „U-DARM". Крім цього: консервові соли, фальци (деревлянні шпильки), баранки, різницькі непромакальні фартухи, варстатові колоці, кредки до значення череди і т. п. — Гуртові ціни. — Заступників на провінцію шукаємо. 588 3—4

ВЛЕГЧУЄМО

купно матеріялів на суконні вбрання, плащі - костюми, білля - постіль

Висилковий Дім

Е. Ф. БОРИС

Перемишль

вул. Францішканська 18.

Жадайте цінників.

ҐАЛЬВАНІЯ

лямпи

ціни фабричні

Львів, Жулінського 11 а. 6—6

Найрадикальніший засіб для тих, що терплять на найбільш застарілу і найбільшу **ПРОПУКЛИНУ** коли навіть операції, перевязки різних закордонних спеціялістів не помогли та всілякі фальшиві винаходи не мали успіху, усуває єдиний спеціяліст з довголітньою практикою для недужих на пропуклину при помочі мого опатентованого бандажу ч. 1209, який приносить правдиву поміч мужчинам і жінкам:

Sz. KOHN - Warszawa Sosnowa 13

Проспекти на бажання задурно. Перестерігаю перед підрібками мого засобу фальшивими спеціялістами. Хто вже зовсім стратив надію, найде у мене правдиву поміч. 416

ЕКО

добірні батерії

виробу одинокої української фабрики батерій Е К О у Львові — вул. Городецька 58. — Тел. 219-26.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.